

OSNOVNI SUD U PODGORICI, po izvršnom sudiji Mladenu Paunoviću, odlučujući u pravnoj stvari izvršnog povjerioca Asanović Nebojše iz Podgorice, koga zastupa punomoćnik Jelena Mijović Strahinja adv. Iz Podgorice, protiv izvršnog dužnika Država Crna Gora - Ministarstvo finansija CG, Poreska uprava CG, koju zastupa zakonski zastupnik Zaštitnik imovinsko pravnih interesa CG, odlučujući o predlogu za izvršenje radi objave presude Osnovnog suda u Podgorici P.br.2604/18 od 10.11.2020.godine, van ročišta, dana 11.05.2021.godine, donio je rješenje.

PODGORICA

Datum prijema:

14-05-2021

PISMENO

BROJ PRILOGA

R J E Š E N J E

I Na osnovu izvršne isprave-pravosnažne i izvršne presude Osnovnog suda u Podgorici P.br.2604/18 od 10.11.2020.godine, na predlog izvršnog povjerioca, ODREĐUJE SE izvršenje protiv izvršnog dužnika i nalaže izvršnom dužniku da o svom trošku objavi presudu Osnovnog suda u Podgorici P.br.2604/18 od 10.01.2020.godine u dnevnim novinama " Dan", " Vijesti" " Pobjeda" i "Dnevne novine", a sve najkasnije u roku od 8 dana od dana prijema ovog rješenja.

Ukoliko izvršni dužnik u ostavljenom roku ne postupi po ovom rješenju izriče mu se novčana kazna u iznosu od 2.000,00 €, a odgovornom licu kod izvršnog dužnika novčana kazna u iznosu od 500,00 eura, koje će Sud sprovesti po službenoj dužnosti i istovremeno donijeti novo rješenje o izvršenju kojim će izvršnom dužniku ostaviti novi rok za ispunjenje obaveze i izreći novu kaznu u većem iznosu ukoliko izvršni dužnik ni u tom roku ne ispunji svoju obavezu.

Obavezuje se izvršni dužnik da izvršnom povjeriocu naknadi troškove postupka izvršenja u iznosu od 150,00 € u roku od 8 dana od dana pravosnažnosti ovog rješenja, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Predlogom od 11.05.2021. godine, izvršni povjerilac je preko svog punomoćnika tražio da sud donese rješenje o izvršenju protiv izvršnog dužnika i naloži istom da o svom trošku objavi presudu Osnovnog suda u Podgorici P.br.2604/18 od 10.01.2020.godine u dnevnim novinama " Dan" " Vijesti" " Pobjeda" i "Dnevne novine". Istovremeno je predloženo obavezivanje izvršnog dužnika da izvršnom povjeriocu plati troškove izvršnog postupka.

Odlučujući o podnijetom predlogu Sud nalazi da je isti osnovan obzirom da izvršni povjerilac svoj predlog zasniva na pravosnažnoj i izvršnoj presudi Osnovnog suda u Podgorici P.br.2604/18 od 10.01.2020.godine, koja ima svojstvo izvršne isprave u smislu odredbi čl.18 tač.1, čl.19 st.1 i čl.20 st.1 Zakona o izvršenju i obezbjedjenju, te koja je shodno čl.22 st.1 istog Zakona podobna za izvršenje.

Visinu zapriječenih novčanih kazni sud je odredio u skladu sa odredbom čl.230 st.2 Zakona o izvršenju i obezbjedjenju, krećući se u granicama odredjenih zakonom imajući pri tome u vidu značaj radnje koju izvršni dužnik mora izvršiti, a to je objavljivanje predmetne presude u dnevnim novinama " Dan", " Vijesti" " Pobjeda" i "Dnevne novine", te okolnost da isti u dobrovoljnom roku za ispunjenje obaveze, nije postupio po presudi Osnovnog suda u Podgorici P.br.2604/18 od 10.01.2020.godine a shodno čl.230 st.6 istog Zakona.

Odluku o troškovima postupka sud je donio shodno odredbi čl.34 st. 5 ZIO, pa je našao da izvršnom povjeriocu pripadaju troškovi u iznosu od 150,00 € na ime sastava predloga za izvršenje shodno tarifnom broju 6 alineja 13 AT-a .

Na osnovu iznijetog a primjenom odredbi, odlučeno je kao u izreci rješenja.

OSNOVNI SUD U PODGORICI
Dana, 11.05.2021. godine

Izvršni sudija
Mladen Paunović, s.r.

*PRAVNA POUKA: Protiv ovog rješenja može se izjaviti prigovor u roku od 5 dana od dana prijema pismenog otpravka istog, Vijeću od troje sudija ovog suda.
Za tačnost otpravka tvrdi i ovjerava
Radulović Dragana*

Datum prijema:	
12 -11- 2020	
RISMENO	BROJ PRILOGA
Pz 1075/18	SF

U IME CRNE GORE

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao parnični, po sudiji Simu Rašoviću, u pravnoj stvari tužioca Nebojše Asanovića, adv.iz Podgorice, ul.Bracana Bracanovića br.34, protiv tužene Države Crne Gore, Ministarstva finansija CG-Poreske uprave CG, koju zastupa zakonski zastupnik Zaštitnik imovinsko pravnih interesa Crne Gore, radi utvrđivanja diskriminacije i naknade nematerijalne štete, vrijednost predmeta spora 5.000,00 €, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 14.10.2020.godine u prisustvu tužioca lično, a u odsustvu uredno obaviještenog zakonskog zastupnika tužene, dana 10.11.2020. godine, donio je

P R E S U D U

DJELIMIČNO SE USVAJA tužbeni zahtjev pa se utvrđuje da je tužena podnošenjem prijave (informacije) od strane Poreske uprave CG br. 03/7-21660/1-16 od 23.12.2016.godine Upravi policije a protiv tužioca, diskriminatorски postupala prema tužiocu na način što nije postupala jednako prema tužiocu koji je advokat, kao poreskom obvezniku, u odnosu na druge poreske obveznike koji se bave advokatskom djelatnošću u uporedivo istoj ili sličnoj situaciji, odnosno tužena nije dokazala da je u konkretnom slučaju prema tužiocu postupala jednako kao i prema drugim poreskim obveznicima koji se bave advokatskom djelatnošću u uporedivo istoj ili sličnoj situaciji - pa na osnovu svega prednjeg utvrđuje se diskriminacija od strane tužene prema tužiocu u oblasti postupanja pred javno pravnim organom po osnovu pretpostavljene političke pripadnosti i pripadnosti društvenoj grupi ili organizaciji JU MediaMont, koji je osnivač Dnevnog lista "Dan", a čiji je tužilac jedini punomoćnik, pa se zabranjuje tuženoj da ubuduće prema tužiocu vrši radnje od kojih prijete diskriminacija.

OBAVEZUJE SE tužena da tužiocu naknadi nematerijalnu štetu na ime povrede prava ličnosti zbog diskriminacije u iznosu od 1.500,00 eura, sa zakonskom zateznom kamatom od 10.11.2020.godine, kao dana presuđenja, do konačne isplate, sve prednje u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

OBAVEZUJE SE tužena da o svom trošku objavi presudu Osnovnog suda u Podgorici P.br.2604/18 od 10.11.2020.godine u dnevnim novinama "Dan", "Vijesti", "Pobjeda" i "Dnevne novine", u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

ODBIJA SE tužbeni zahtjev u dijelu u kojem je traženo da sud obaveže tuženu da tužiocu na ime naknade nematerijalne štete na ime povrede prava ličnosti zbog diskriminacije, mimo iznosa dosuđenog u stavu II izreke ove presude, isplati iznos od još 3.500,00 €, sa zakonskom zateznom kamatom od podnošenja tužbe do konačne isplate, kao NEOSNOVAN.

ODBIJA SE tužbeni zahtjev tužioca u dijelu tražene zakonske zatezne kamate na iznos glavnice, dosuđene u stavu II izreke, za period od 11.05.2018.godine, kao dana podnošenja tužbe, do 10.11.2020.godine, kao dana presuđenja, kao neosnovan.

Obavezuje se tužena da tužiocu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 33,00 €, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je u tužbi i riječi na raspravi naveo da već duži niz godina radi kao advokat, i da u svojim javnim nastupima preko medija i neposredno podnoseći krivične prijave i druge prijave protiv državnih službenika, i to posebno javnih funkcionera, skreće pažnju javnosti i nadležnim organima o nezakonitostima u njihovom radu. Podnio je više krivičnih prijava protiv državnih službenika iz Uprave policije, tužilaštva i suda zbog sumnje da su zbog propusta u istrazi u ubistvu novinara Duška Jovanovića izvršili krivično djelo. U dnevnom listu "Dan" je u dužem vremenskom periodu objavljivao javno podatke o brojnim zloupotrebama u Poreskoj upravi, a sve zbog poreskog duga koji iznosi na stotine miliona eura, a navedeni poreski organ i javni funkcioneri u istom nisu preduzimali mjere i radnje iz svoje nadležnosti da to spriječe, a zatim i da naplate taj dug, kao i da sankcionišu sve poreske obveznike koji su taj dug načinili. Iz navedenih razloga, dana 15.05.2017. godine tužilac je podnio krivičnu prijavu Specijalnom državnom tužilaštvu protiv više javnih funkcionera i državnih službenika, te je istog dana obavijestio i Vrhovnog državnog tužioca o tome. Istakao je da je na ovaj način navukao gnjev na sebe i da je postao predmet zastrašivanja, da su mu povrijeđena osnovna ljudska prava i slobode od strane Poreske uprave, Uprave policije i Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici. Navodi da Poreska uprava postupa nezakonito prema njemu, jer nadzor nad njim kao advokatom vrši ne samo u njegovom poslovanju u advokaturi, već i prema njemu kao fizičkom licu. Poništio je rešenja Poreske uprave gdje mu je određena poreska obaveza, i ti postupci su još u toku, ali navodi da je nesporno da je platio sve poreske obaveze, i da je čak i u preplati istih. Navodi da iako je platio sve utvđene poreze i kamatu u rokovima iz rešenja koja je poništio, pa čak iako je u pretplati svih poreza i poreskih obaveza, Poreska uprava je protiv njega kao advokata 26.12.2016.godine podnijela Upravi policije ili Osnovnom državnom tužilaštvu informaciju da postoje osnovi sumnje da je on učinio krivično djelo utaja poreza i doprinosa iz čl.264 KZCG. Za navedenu informaciju prvi put je saznao dana 25.05.2017. godine od inspektora UP Mitrović Gorana. Činjenicu da ne duguje nijedan iznos neplaćenih poreskih obaveza, već da je u pretplati poreza u iznosu od 3.324,63€, dokazuje rešenje Poreske uprave PJ Podgorica br 03/8-3224/2-17 od 13.03.2017. godine. Takođe kao dokaz svojih tvrdnji da se prema njemu vrši diskriminacija od strane Poreske uprave navodi rešenje Poreske uprave PJ Podgorica od 25.05.2017. godine gdje je utvrđeno da on nema neplaćenih poreskih obaveza u 2016-oj godini, već da je po navedenom rešenju u pretplati za iznos od 1.173,93€, pa se iz navedenog rešenja od 25.05.2017. godine jasno zaključuje da na dan 23.12.2016. godine on nije imao dugovanja za porez, a da je protiv njega podnijeta prijava zbog utaje poreza, koju prijavu je protiv njega podnio glavni poreski inspektor Siniša Kovačević (šura Radoja Žugića, ranije ministra finansija i guvernera Centralne banke Crne Gore), po prethodnom razgovoru i dogovoru sa Ljiljanom Klikovac rukovodiocem Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici. Smatra da je ovakvim postupanjem Poreske uprave i njenih službenika diskriminisan, kod činjenice da prema podacima tužene od 01.06.2017.godine najveći broj advokata u Crnoj Gori, čak njih 716 imaju neizmirene poreske obaveze u ukupnom iznosu od 6.846.113,00€, a da tuženi protiv nijednog advokata osim njega nije podnio prijavu, a da bude još zanimljivije baš je on platio i preplatio sve poreze i doprinose. Nadalje, ističe još jedan pokazatelj da je prema njemu nejednako postupano ukazujući na

činjenicu da je Uprava policije u protekle tri godine podnijela 16 krivičnih prijava protiv 28 lica za krivično djelo iz čl. 264 KZCG, a da se ni u jednom slučaju nije radilo o licu koje je advokat. Smatra da je kao jedan od motiva nejednakog postupanja prema njemu upravo taj što je Siniša Kovačević tada bio glavni poreski inspektor, koji je inače šura Radoja Žugića. Ovo posebno dovodi u vezu sa tim što je Žugić izgubio spor protiv tuženog "Jumedia mont" DOO koga je on kao punomoćnik zastupao, a predmet tog spora (koji je pravosnažno okončan) je bila naknada štete zbog duševnih patnji Žugića nastalih povredom njegovog ugleda, zbog objava novinarskih tekstova u dnevnom listu "Dan" od dana 13.02.2014. godine sa naslovima "Fakultet na kojem je ministar finansija stekao diplomu nema akreditaciju za upis postdiplomaca" i "Žugić doktorirao na nepostojećem studiju". Zaključuje da upravo tu leži prikriveni motiv diskriminatornog postupanja Poreske uprave prema njemu i da se zapravo radi o osveti tadašnjeg glavnog inspektora Poreske uprave Siniše Kovačevića zbog toga što je Radoje Žugić izgubio pomenuti sudski spor. Svoj status žrtve diskriminacije od strane tuženog, tužilac posebno bazira na tome da je on stalni i jedini punomoćnik dnevnog lista "Dan", kao i da je pripadnik tog medija, odnosno grupe kojoj navedeni medij pripada, koji je kako dalje navodi opozicioni list, koji objavljuje kritičke tekstove u odnosu na vlast i pripadnike iste, i koji je jedini dnevni list u Crnoj Gori koji se štampa na srpskom jeziku i na ćirilichnom pismu. Ovome dodaje i to da je navedeni medij stalna meta napada i tužbi od strane predstavnika vlasti između ostalih i pomenutog Radoja Žugića i Siniše Kovačevića. Posebno ističe da je tuženi na različit način tretirao njega u odnosu na lica koja se nalaze u analognoj situaciji, navodeći da na spisku blokiranih pravnih lica i preduzetnika koji se nalaze na evidenciji CRPS-a od dana 31.12.2016. godine se između ostalih nalazi puno advokata (među kojima se ne nalazi ime tužioca), koji Poreskoj upravi duguju poreze, pa su im stoga i računi blokirani, a ova lica zapravo nesmetano obavljaju svoju advokatsku djelatnost i ostvaruju prihode koje ne prijavljuju, pa na isti ne obračunavaju porez, a nisu predmet nikakvog inspeksijskog nadzora od strane Poreske uprave kao što je bio slučaj sa njim, a posebno ističe da im nisu provjeravani privatni računi kao što su njemu, pa ovakvo postupanje tuženog po njegovom mišljenju ima prizvuk selektivne pravde. Takođe tuženi protiv tih advokata nije podnio bilo kakvu prijavu ili informaciju nadležnom tužilaštvu ili Upravi policije, kao što je to bilo u njegovom slučaju, iako su njihovi računi danima, mjesecima pa i godinama u blokadi, ali očigledno da tuženi nije našao da postoji bilo kakva sumnja da su drugi advokati osim njega, izvršili krivično djelo utaja poreza. Tužilac je dodao i to da je zbog navedenih situacija bio primoran da se obrati Zaštitniku ljudskih prava i sloboda-ombudsmanu, koji je u predmetnom slučaju donio mišljenje br.318/17 od 09.05.2018.godine u kojem je konstatovao da tuženi nije dokazao da je u konkretnom slučaju prema tužiocu postupao jednako kao prema drugim poreskim obveznicima koji se bave advokatskom djelatnošću u uporedivo istoj ili sličnoj situaciji, te da je ombudsman utvrdio diskriminaciju u oblasti postupanja pred tuženim po osnovu pretpostavljene političke pripadnosti, a u vezi sa čl.17 Ustava Crne Gore. Tužilac smatra da se u predmetnom slučaju zapravo radi o obračunu tuženog, odnosno njegovim predstavnicima-službenicima sa njim, zbog tužiočeve opozicione političke pripadnosti, zbog njegove pripadnosti u vezi sa pravnim zastupanjem "Jumedia Mont"DOO, odnosno medija dnevnog lista "Dan". U konačnom tužilac ističe da su mu ovakvim postupanjem tuženog – javnopravnog organa povrijeđena ljudska prava i slobode, zagarantovana čl. 8, 17 i 24 Ustava Crne Gore, kao i čl. 14 Evropske konvencije o ljudskim pravima, u vezi sa čl. 3 i 17 EKLJP. Takođe je ukazao na praksu ESLJP zauzetu u predmetu Thlimmenos protiv Grčke, presuda od 06.04.2000. godine (stav 44 presude).

U podnescima od 15.10.2019. i od 18.10.2019. godine tužilac je u bitnom naveo da je Skupština Crne Gore donijela zaključak 05.07.2018. godine (objavljen u "Sl. CG" br. 047/18 od 10.07.2018. godine) koji je ista donijela nakon razmatranja izvještaja o radu zaštitnika ljudskih prava i sloboda CG za 2017.godinu, te da je njime prihvatila naprijed

navedeni izvještaj Zaštitnika. Tužilac je zatim posebno ukazao da je citirani zaključak Skupština donijela na osnovu čl. 82 st. 1 tač. 3 Ustava Crne Gore, što znači da je isti svrstan u rang propisa i opštih akata koji obavezuju sve državne organe, građane i druga lica u Crnoj Gori. U navedenom izvještaju Zaštitnika ljudskih prava i sloboda za 2017. godinu ušla su sva mišljenja ombudsmana sa preporukama donijeta u 2017-oj godini, uključujući i mišljenje ombudsmana br.318/17 od 09.05.2017.godine, koje se odnosi upravo na predmetni postupak. Izjašnjavajući se na iskaz svjedoka Siniše Kovačevića, tužilac se posebno osvrnuo na kazivanje navedenog svjedoka u smislu da za sve vrijeme njegovog rada u Poreskoj upravi Crne Gore je jedino protiv tužioca podnijeta prijava Upravi policije od strane ovog organa, uz prethodnu konsultaciju sa državnim tužiocem, a da se ni u ovom slučaju to ne bi desilo da tužilac nije pokrenuo postupak pred Agencijom za zaštitu ličnih podataka i slobodan pristup informacijama. Tužilac smatra da se iz iskaza svjedoka takođe može primijetiti da je tužiočevim radnjama-izjavljivanjem žalbi na rješenja Poreske uprave CG, te uspješnim pobijanjem svih rješenja iste, te po njega uspješnim okončanjem postupka kod pomenute Agencije izazvao revolt Poreske uprave, navodeći istu da podnese protiv njega prijavu Upravi policije. Tužilac postavlja po njemu logično pitanje da li je on zapravo kažnjavao od strane tužene samo zbog toga što se koristio svojim zakonskim i ustavnim pravom na pravni lijek. Nadalje navodi, da se tuženi, osim što ga je doveo u diskriminatorni položaj podnošenjem prijave protiv njega, takođe kontinuirano oglušavao o naredbama pomenute Agencije upućene tuženom da otkloni nepravilnosti u postupku utvrđivanja poreske obaveze tužioca, kao i da prestane sa zadiranjem u njegovo pravo na privatnost i zaštitu ličnih podataka. Posebno ukazuje da je poreski organ u svojim rešenjima zanemarivao i činjenicu da je rešenje Agencije za zaštitu ličnih podataka pravosnažno i da su odgovorna lica u ovom poreskom organu bila dužna da ga se kao takvog pridržavaju.

Na ročištu od 01.07.2020.godine je precizirao tužbeni zahtjev na način što je predložio da sud donese presudu kojom se Utvrđuje da je tužena podnošenjem prijave Poreske uprave br. 03/7-21660/1-16 od 23.12.2016. godine Upravi policije a protiv tužioca, diskriminatorski postupala prema tužiocu na način što nije postupala jednako prema tužiocu koji je advokat,kao poreskom obvezniku, u odnosu na druge poreske obveznike koji se bave advokatskom djelatnošću u uporedivo istoj ili sličnoj situaciji odnosno tužena nije dokazala da je u konkretnom slučaju prema tužiocu postupala jednako kao i prema drugim poreskim obveznicima koji se bave advokatskom djelatnošću u uporedivo istoj ili sličnoj situaciji - pa na osnovu svega prednjeg utvrđuje se diskriminacija od strane tužene prema tužiocu u oblasti postupanja pred javno pravnim organom po osnovu pretpostavljene političke pripadnosti i pripadnosti društvenoj grupi ili organizaciji JU MediaMont koji je osnivač DL Dan, a čiji je tužilac jedini punomoćnik, a u vezi sa čl. 17 Ustava CG. Ističe da je na ovaj način precizirao stav I petituma tužbenog zahtjeva, dok stav II ostaje isti, u stavu III umjesto 10.000,00€ ističe da traži 5.000,00€, stav IV ostaje u cjelosti, kao i stav V petituma. Pri ovako preciziranom tužbenom zahtjevu tužilac je ostao i u završnom izlaganju. Troškove postupka je tražio na ime sastava tužbe po AT-u.

U odgovoru na tužbu i u toku postupka tužena je preko zakonskog zastupnika u bitnom istakla da je tužiočeva tužba neosnovana, da tužilac pozivajući se na rešenje Poreske uprave br. 03/8-3224/2-17 od 13.03.2017. godine pokušava da ostavi utisak da je on uredan poreski obveznik koji je bio u preplati poreza. Međutim, kako je tuženi dalje naveo, tužilac se samo djelimično osvrnuo na njegov odnos sa poreskim organima tuženog, pa je tuženi zbog toga, radi dobijanja potpune slike o nezakonitosti o radu tužioca istakao da je kod tužioca izvršen inspekcijski nadzor u cilju utvrđivanja da li je tužilac pravilno obračunavao, prijavljivao i plaćao poreze i doprinose na prihode od obavljanja samostalne advokatske djelatnosti u periodu od 01.01.2011. do 31.12.2015.

godine. O ovoj inspekcijskoj kontroli je sačinjen i Zapisnik o izvršenom inspekcijskom nadzoru br. 03-8-3-137/1-2016 od 01.04.2016. godine. Kontrolom je utvrđeno da tužilac kao poreski obveznik nije prijavio sve poslovne račune preko kojih je vršio promet zbog čega mu je dana 29.02.2016.godine donijeto naređujuće rešenje, po kojem tužilac nije postupio. Tuženi navodi da je u međuvremenu Poreska uprava izvršila provjere kod pravnih lica koja su vršila plaćanje preko neprijavljenih računa tužioca, za koje im je tužilac kao advokat, za izvršene advokatske usluge izdavao potvrde, a koje nije uredno prijavio kao prihod od obavljanja advokatske djelatnosti. O navedenom su sačinjene službene zabilješke kod velikog broja pravnih lica kojima su pružane advokatske usluge i koja su vršila plaćanje na neprijavljenom računu tužioca (npr. DOO "Imlek Boka", DOO "Jumedia Mont", DOO "Neimar inženjering" i dr). Dakle, tuženi tvrdi da tužilac navedene prihode nije iskazivao niti je obračunao i pa nije ni platio porez i druge dadžbine na pružene usluge. Takođe ističe da je inspekcijskim nadzorom utvrđeno da je tužilac 05.04.2012. godine stekao svojstvo PDV obveznik i da je bio u obavezi da se registruje za PDV, te da pruža i obračunava usluge sa iskazanim PDV-om. Tuženi je ukazao da su po navedenom zapisniku Poreske uprave kod tužioca utvrđene nepravilnosti u postojanju koje su rezultirale korekcijom poreza i doprinosa od samostalne djelatnosti u iznosu od 44.357,88€ i iznosu PDV-a od 27.231,23€. Nakon ovoga poreski organ je donio rešenje br.03-8-3-137/4-2016 od 20.04.2016.godine, koje rešenje je tužilac uspješno pobio u postupku po žalbi kod Ministarstva finansija kao drugostepenog organa. U ponovnom postupku sačinjen je novi Zapisnik o izvršenom inspekcijskom nadzoru i donijeto novo rešenje br.03-8-3-137/7-2016 od 01.11.2017.godine koje je tužilac takođe uspio uspješno da ospori kod Ministarstva finansija, pa se opet krenulo u sačinjavanje još jednog zapisnika nakon čega je Poreska uprava donijela rešenje br.03-8-3-137/9-2016 od 20.04.2017.godine kojim su utvrđene obaveze kao i u prethodnim rešenjima ali je konstatovano da tužilac sada nema obavezu uplate utvrđenih obaveza po osnovu poreza i doprinosa iz razloga što je iste platio po rešenju br.03-8-3-137/4-2016 od 20.04.2016.godine u iznosu od 56.674,90€. Kao bitno ističe da po ovim rešenjima, a prema Zakonu o poreskoj administraciji žalba ne odlaže izvršenje rešenja. Tuženi je dalje naveo da je tužilac uspio uspješno da ospori i citirano rešenje Poreske uprave od 20.04.2017.godine, ali da su kao i do tada ukidni razlozi bili samo procesne prirode. Tuženi slijedom naprijed navedenog ukazuje da pretplata na koju se poziva tužilac proizilazi upravo iz plaćanja poreskih obaveza po rešenju Poreske uprave br.03-8-3-137/4-2016 od 20.04.2016.godine, koje je donijeto nakon izvršenog inspekcijskog nadzora kao što je navedeno. Što se tiče krivične prijave tuženi ističe da Poreska uprava nije podnijela krivičnu prijavu protiv tužioca, kao ni protiv nijednog advokata u Crnoj Gori, već je u okviru svojih redovnih nadležnosti, s obzirom na visinu utvrđenih poreskih obaveza u inspekcijskom nadzoru i činjenice da poreski obveznik nije prijavio račune preko kojih obavlja advokatsku djelatnost podnijelo MUP-u CG – Upravi policije informaciju o indicijama da je izvršeno krivično djelo Akt br.03/7-21660/1-16 od 23.12.2016.godine. Tuženi je nadalje naveo da Poreska uprava inače vrši kontinuiranu kontrolu velikog broja poreskih obveznika koji se bave advokatskom djelatnošću, te i da prema njima preduzima odgovarajuće mjere u skladu sa zakonom. Smatra da u postupanju Poreske uprave prema tužiocu nema elemenata diskriminacije, a naročito ne po osnovu političke pripadnosti, uz isticanje da je posebno indikativno da nijedna krivična prijava tužioca podnijeta protiv Poreske uprave i njenih službenika nije rezultirala pokretanju postupka, a kamoli kažnjavanju njenih zaposlenih. Tuženi je u podnescima od 13.03.2019.godine i 10.03.2020. godine u bitnom naveo da tužilac nije učinio vjerovatnim postojanje diskriminacije, a da je Poreska uprava postupala u svemu po zakonskim propisima i zakonskim ovlašćenjima. Što se tiče navoda tužioca koji se odnose na krivičnu prijavu, tuženi je još jednom potencirao da u konkretnom Poreska uprava nije podnijela krivičnu prijavu protiv tužioca, nego samo informaciju o indicijama da je

izvršeno krivično djelo. Tuženi navodi da je tužilac podnio krivičnu prijavu protiv Poreske uprave upravo iz istih razloga zbog koga sad vodi ova parnicu povodom koje je zatraženo izjašnjenje u predmetu KTRS br.86/17 od 07.06.2017.godine koja prijava je nakon dostavljanja svih relevantnih podataka od strane Poreske uprave odbačena. Smatra da tužba nije činjenično potkrijepljena, jer tužilac zapravo nije ni naveo koje je njegovo političko opredeljenje, a kojoj političkoj orijentaciji pripadaju advokati koji su kod Poreske uprave imali „povlašćen“ položaj u odnosu na tužioca, odnosno da je između njih neopravdano napravljena razlika-diskriminacija. Prema tome tuženi ističe da je u konkretnom slučaju na tužiocu teret dokazivanja da učini vjerovatnim postojanje diskriminacije i to da dokaže da ga je tužena stavila u nepovoljniji položaj zbog njegovog ličnog svojstva. Tek u tom slučaju tužena kao diskriminator je dužna da dokaže da svojim radnjama nije prekršila načelo jednakosti postupanja, i tek ako u tome ne uspije sud će utvrditi da je izvršena diskriminacija. Dakle, tuženi smatra da stranka koja se poziva na neku činjenicu je dužna da tu činjenicu i dokaže sa određenim stepenom izvjesnosti, a ako u tome ne uspije sud će uzeti da ta činjenica i ne postoji, pa će u tom slučaju odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan. Tuženi takođe potencira činjenicu da se u radnjama Poreske uprave ne prepoznaje nijedan od elemenata diskriminacije, kako posredne tako i neposredne, a sve imajući u vidu zakonsku definiciju diskriminacije iz čl.2 Zakona o zabrani diskriminacije, i iz čl. 5 Zakona o radu. Kako je glavno obilježje diskriminacije pravljenje razlike između lica na osnovu nekog njihovog ličnog svojstva, tuženi smatra da tužilac nije sa izvjesnošću dokazao da je politički diskriminisan po osnovu političkog uvjerenja i političke pripadnosti, pa sve i da je jedino prema tužiocu iniciran krivični postupak od strane tuženog, tuženi smatra da ne postoji diskriminacija tužioca iz razloga što se diskriminacija ispoljava kao isključivanje, ograničavanje ili davanje prvenstva nekom licu u odnosu na druga lica, a u ovom slučaju tužilac zapravo nije redovno plaćao porez i nije ga plaćao u dugovanim iznosima. Istakao je da je plaćanje poreza tužiočeva zakonska obaveza i preduzimanjem propisanih mjera od strane nadležnih organa tužilac se ne dovodi u neravnopravan položaj u odnosu na druge advokate, jer je plaćanje poreza koji on duguje isključivo njegova obaveza, a preduzimanjem mjera prema tužiocu utiče se i na druge advokate da plaćaju porez. Takođe tuženi je ukazao da nije moguće da među ostalim advokatima ne postoje advokati koji imaju isto političko opredeljenje i pripadnost kao tužilac, a prema njima nije iniciran krivični postupak, pa iz toga po mišljenju tuženog proizilazi da tužilac nije diskriminisan u odnosu na druge advokate. Iz navedenih razloga tuženi je predložio da sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan u cjelosti. Tražio je troškove postupka na ime sastava odgovora na tužbu i zastupanja na ročištima, po AT-u.

Uredno pozvani zakonski zastupnik tužene nije pristupio na ročištu na kojem je zaključena glavna rasprava, pa je ista u smislu čl.298 st.3 ZPP-a, zaključena u njegovom odsustvu, zbog čega je izostalo i završno izlaganje tužene.

Sud je na glavnoj raspravi, u dokaznom postupku, proveo sledeće dokaze: saslušao tužioca u svojstvu parnične stranke, saslušao Sinišu Kovačevića, Đurović Nevenku i Simonović Rajku u svojstvu svjedoka, pročitao akt Poreske uprave CG br.03/8-3224/2-17 od 13.03.2017.godine, akt br.03/8-643/2-17 od 25.05.2017.godine, akt Savjeta za građansku kontrolu rada policije br.20/5-17 od 06.06.2017.godine, akt Uprave policije 45 br.241/17-32866/2 od 05.06.2017.godine, presudu Osnovnog suda u Podgorici P.br.1171/14 od 08.07.2016. godine, presudu Višeg suda u Podgorici Gž.br.4333/16-14 od 18.11.2016. godine, spisak blokiranih pravnih lica i preduzetnika koji se ne nalaze u evidenciji CRPS-a na dan 31.12.2016. godine, akt Zaštitnika ljudskih prava i sloboda CG br.318/17 od 09.05.2017. godine, mišljenje Zaštitnika ljudskih prava i sloboda CG br.318/17 od 09.05.2017. godine, akt Poreske uprave CG br.03/7-21660/1-16 od 23.12.2016. godine, Zaključak Savjeta za građansku kontrolu rada policije br.20/23-17 od

06.04.2020. godine, nalaz vještaka ekonomsko finansijske struke Lopušina Jovana u predmetu K.br.1062/17, akt Poreske uprave CG br.03/7-21660/1-16 od 23.12.2016. godine sa informacijom u prilogu koju je sačinio Siniša Kovačević, akt Poreske uprave CG br.03/1-25736/2-19 od 22.11.2019. godine, akt Poreske uprave CG br.03/8-2-3878/1 od 16.04.2019. godine, rješenje Agencije za zaštitu ličnih podataka i slobodan pristup informacijama br.05-18-10295-19/19 od 14.03.2019. godine, tekst autora Marija Mirjačić "Advokati za porez dužni 6.000.000,00€" od 20.06.2016. godine, akt Zaštitnika ljudskih prava i sloboda CG br.03-1055/19 od 15.10.2019. godine, presudu Upravnog suda CG U.br.12611/17 od 16.04.2019. godine, rješenja Ministarstva finansija CG br.K04-608/3-2017 od 14.05.2019. godine, br.K04-2017/3-2017 od 27.02.2019. godine, akt ODT-a u Podgorici Kt.br.1626/18 od 25.12.2018. godine i Kt.br.862/18 od 19.03.2019. godine, kao i Kt.br.862/18 od 08.10.2018. godine, akt Poreske uprave CG br.03/8-3-137/4-16 od 20.04.2016. godine, rješenje Agencije za zaštitu ličnih podataka i slobodan pristup informacijama br.05-18-845-16/16 od 04.05.2016. godine, izvod br.28 izdat od Societe Generale Montenegro banke, akt Poreske uprave CG br.03/1-22964/2-19 od 08.10.2019. godine, akt "JumediaMont" br.1394 od 13.09.2019. godine, akt Poreske uprave CG br.03/1-15131/2-19 od 19.07.2019. godine, presudu Upravnog suda CG U.br.6854/17 od 22.01.2019. godine, rješenje Ministarstva javne uprave od 23.10.2018. godine, mišljenje Zaštitnika ljudskih prava i sloboda CG br.01-343/18-5 od 30.07.2018. godine, akt Poreske uprave CG br.03/8-2-3878/1 od 16.04.2019. godine, rješenje Poreske uprave CG br.03/8-3-137/9-16 od 20.04.2017. godine, zapisnik Poreske uprave CG br.03/8-3-137/6-2016 od 05.10.2016. godine, zapisnik Poreske uprave CG br.03/8-3-137/7-2016 od 17.03.2017. godine, rješenje Ministarstva finansija CG br.04-217/1-2017 od 12.06.2017. godine, mišljenje br.242/16-2 od 08.04.2016. godine, rješenje br. 05-18-845-16/16 od 04.05.2016. godine, akt MUP-a od 13.04.2016. godine, akt CBCG od 14.03.2016. godine, akt Poreske uprave CG od 08.04.2016. godine, presudu Upravnog suda CG U.br.1667/16 od 25.05.2017. godine, naslovnu stranu Dnevnik novina od 14.09.2017. godine, tekst Dnevne novine pod naslovom "Nebojša Asanović uhapšen pa pušten, advokat osumnjičen da je utajio 24.338,00€ poreza", tekst Portala Analitika, naslov "Uhapšen advokat Nebojša Asanović", tekst hronike RTCG naslov "Uhapšen advokat Nebojša Asanović", tekst volimpodgoricu.me naslov "Uhapšen advokat Nebojša Asanović" sa komentarima, tekst "Uhapšen advokat Nebojša Asanović: osumnjičen za utaju poreza" sa komentarima, tekst FOS Media naslov "Uhapšen advokat Nebojša Asanović", tekst kolektiv.me naslov "Uhapšen advokat: osumnjičen za utaju poreza?", tekst Antena M naslov "Uhapšen advokat Nebojša Asanović: utajio preko 24.000,00€?", tekst Vijesti naslov "Uhapšen advokat Nebojša Asanović", zaključak br. 20/19-17 od 01.11.2017. godine, mišljenje br. 01-550/17-5 od 02.10.2018. godine, akt tužioca upućen Ministru pravde od 01.06.2018. godine, uvjerenje Osnovnog suda u Podgorici Ku.br.2019/670 od 30.01.2019. godine, Ku.br.2018/8229 od 14.09.2018. godine, akt ODT-a u Podgorici Kt.br.1408/18 od 12.10.2018. godine, rješenje br. 05-18-5829-14/18 od 29.10.2018. godine, zaključak br. 42/3-18 od 25.12.2018. godine, akt CBCG od 14.03.2016, akt tužioca upućen Ombudsmanu od 10.11.2018. godine, tekst "Baković: U slučaju Milić/Nikezić prekoračenja ovlašćenja i prekršena prava", izvršio uvid u spise predmeta Osnovnog suda u Podgorici K.br.261/19.

Nijesu provedeni dokazi saslušanjem svjedoka Radoja Žugića i Stanislave Martinović, obzirom da je tužilac u konačnom odustao od ovih dokaznih predloga.

Cijeneći provedene dokaze, svaki pojedinačno i sve zajedno, u njihovoj međusobnoj vezi, savjesno i brižljivo, u smislu odredbe čl. 9 ZPP-a, sud je odlučio kao u izreci presude.

Milana Vujanovića, rukovodioca policije u to doba, gdje je kao svjedok u postupku dao decidnu izjavu da je Damir Mandić dao izjavu u vezi svoje umiješanosti i umiješanosti drugih u ubistvo Duška Jovanovića, i da su o toj izjavi policijski službenici sačinili službenu zabilješku, a kako kasnije saznaje da su ti službenici bili Tihomir Gačević i neki Živković. Zatim je primijetio da postoji svjedok koji je pričao sa ovim koji je doveo kola da bi zatamnio stakla kola iz kojih je kasnije ubijen Duško Jovanović, da je pričao sa tim čovjekom, a tužiocu je bilo interesantno da taj čovjek nikad nije saslušan kao svjedok u tom postupku. Naveo je da je tu bilo i drugih stvari koje nijesu bile u redu za takvu vrstu postupka, između ostalog da nema fotodokumentacije, da nema fotorobota i sl. Sve ove nepravilnosti koje je primijetio saopštio je Slavici Jovanović, nakon čega je ona nekako došla do pomenute službene zabilješke i dala mu je na uvid i na korišćenje. Nakon ovoga tužilac je podnio krivične prijave protiv pripadnika policije, protiv tužilaštva i protiv istražnog sudije, a sve zbog propusta u istrazi u slučaju ovog ubistva. Nadalje je naveo da nakon što je podnio krivičnu prijavu kao punomoćnik oštećene porodice (sina i supruge pok.Duška Jovanovića) dobio je poziv od Osnovnog državnog tužilaštva i to državnog tužioca Enesa Bakovića, da dođe u tužilaštvo gdje će biti saslušan u svojstvu svjedoka. Kako dalje kazuje pitao je Slavicu što će da kaže tužilaštvu vezano za službenu zabilješku, a ona mu je rekla da slobodno kaže da mu je ona dala, kao što je uostalom i bilo. Navodi da se on odazvao na poziv i da je svjedočio i da su tu bili pristupi Enes Baković i rukovodilac ODT-a Ljiljana Klikovac, što je njemu bilo neuobičajno da rukovodilac prisustvuje saslušanju, ali da ga ona nije ništa pitala već da je samo ćutala i slušala. Naveo je da su sva pitanja državnog tužioca Enesa Bakovića bila usmjerena na to odakle tužilac zna za pomenutu službenu zabilješku i da imenovanog državnog tužioca ništa nije interesovalo od onog što je on naveo u krivičnoj prijavi već samo odakle njemu službena zabilješka. U vezi ovog događaja Enes Baković ga više nije zvao, ni on niti bilo ko drugi. Nakon ovoga tužilac je od svojih prijatelja koji rade u Policiji i Poreskoj upravi dobijao savjete tipa: "Pazi se što radiš" i sl. Nakon ovoga tužilac je primijetio neke čudne stvari, konkretno za mobilni telefon i to da ga on isključi, a poslije nekog vremena ga pronađe uključenog. Po njegovom mišljenju to je značilo da ga oni već imaju u vidu i da prema njemu počinju da primjenjuju neke nezakonite mjere, konkretno pripadnici Uprave policije, a što je kasnije i konstatovano i od strane Agencije za zaštitu ličnih podataka i Savjeta za građansku kontrolu rada policije. Tužilac je nadalje naveo da je on iz akademskih krugova dobio informaciju da je Radoje Žugić na sumnjiv način stekao doktorsku diplomu na jednom privatnom fakultetu ili akademiji u Beogradu. Kasnije saznaje da je osnivač ovog fakulteta Duško Knežević, aktuelni biznismen koji je sada u bjekstvu. Novinari DL „Dan“ su obradili ovu temu i provjerili je, a tužilac je opreza radi tražio da se na ove okolnosti izjasni Ministarstvo prosvete Republike Srbije, te su oni dostavili izjašnjenje da taj fakultet ili akademija u to vrijeme kada je Radoje Žugić doktorirao na tom fakultetu nije bila akreditovana za doktorske studije, i nije imala studijski program za doktorske studije. Tužiocu je posebno interesantan postupak crnogorskog Ministarstva koje je nostrifikovalo takvu diplomu, zbog čega je on VDT-u Ivici Stankoviću podnio prijavu i protiv Žugića i protiv tih lica koja su mu nostrifikovala diplomu, a sve radi provjere da li se radi o validnoj diplomi ili se radi o nekom krivičnom djelu, ali od tada pa do današnjeg dana ništa od toga nije bilo. Dnevni list „Dan“ je objavio u novinama javno sve vezano za diplomu Radoja Žugića koji je tada bio Ministar finansija, a kasnije Guverner CBCG. Ove objave su Žugića izgleda pogodile, pa je on tužio „JumediaMont“ koji je osnivač DL „Dan“ zbog povrede ugleda i časti i to je bilo 2014.-2015.godine. Postupak je vođen i donijeta je pravosnažna presuda kojom je odbijen tužbeni zahtjev Žugića, a odbijena je i revizija koju je isti podnio Vrhovnom sudu. Tužilac je naveo da je u tom postupku on kao punomoćnik zastupao tuženog „JumediaMont“ i da je u toku tog postupka saznao da je za glavnog poreskog inspektora imenovan Siniša Kovačević, inače šura Radoja Žugića, a da svi znaju da ga je Žugić tu postavio. Negdje u

januaru, februaru 2016. godine dobija poziv od Nevenke Đurović, inspektorke Poreske uprave koja mu saopštava da je dobila zadatak da ga kontroliše i da joj je on rekao da nema problema, da on ima svog knjigovođu i da može da izvrši kontrolu. Nakon toga je dobio informaciju da mu iz Poreske uprave kontrolišu sve račune u svim bankama, na teritoriji CG, kako njegove, tako i račune njegove porodice, a i od njegovih klijenata širom CG biva obaviješten da je Poreska uprava vršila i njihovu kontrolu, vezano za njihovo poslovanje sa njim. Navodi da je to bio atak na njegove klijente, i da su ga zbog toga neki njegovi klijenti i napustili i prekinuli saradnju sa njim. Sve to ga je uznemirilo, faktički dirali su mu porodicu, sa njim su radili nešto što se sa drugima nije radilo. Tužilac je pitao svoje kolege advokate da li Poreska uprava prema njima vrši ikakvu kontrolu, na šta mu je većina njih odgovorila da ne vrši, a neki su mu rekli da je u toku njihovo kontrolisanje, konkretno mu je to rekao adv.Zdravko Begović, adv.Đurišić Aleksandar, pok. adv.Radmila Ostojić, ali su mu isto tako rekli da njima nijesu kontrolisali njihove klijente, zbog čega je on vidio da tu nešto nije kako treba. Poreska uprava je nakon izvršene kontrole donijela rješenje o utvrđenom porezu i on ga je platio, s tim što je kasnije sva ta rješenja poništio kod drugostepenog organa i sudova, pa sada protiv njega nema ni jednog aktivnog rješenja. Kasnije je dobio podatak da su i drugim advokatima, možda oko njih 20, a sa pomenutim imenima i prezimenima za njih 7-8 na čelu sa Begović Zdravkom rađen isti sistem kontrole kao i u njegovom slučaju, ali da kod njih nijesu rađene bočne kontrole, odnosno kontrole klijenata sa kojima posluju, kao što je kod njega bio slučaj. Ovi advokati su priznali da su nezakonito izbjegli plaćanje poreza i nijesu izjavljivali žalbe na rješenja o utvrđenom porezu, ali protiv istih niko nije podnio, pa ni Poreska uprava, nikakvu prijavu, posebno naglašava da kada bi radili u njihovom slučaju bočnu kontrolu "čulo bi se odavde do Pljevalja". Saznao je da je Siniša Kovačević kao tada glavni poreski inspektor protiv njega podnio prijavu i to tužilaštvu i policiji, i to da je podnio upravo Ljiljani Klikovac koja je prisustvovala njegovom saslušanju kod tužioca Enesa Bakovića i da se dogovarao sa njom u vezi njegovog daljeg tretmana. Naveo je da se pokrenula državna „mašinerija“ protiv njega i njegove porodice, da su mu prekršena ljudska prava, i da sada policija po nalogu tužilaštva kreće kod svih njegovih klijenata, a to ne rade nikome drugome od advokata osim njemu. Posebno je istakao da je u martu i maju 2017. godine dobio dva rješenja od Poreske uprave PJ Podgorica kojima je utvrđeno da je on čak i u preplati poreza nekoliko hiljada eura, ali i pored toga državni tužilac Vukas Radonjić naređuje policiji da se on liši slobode zbog utaje poreza, te da je i u tom predmetu ombudsman donio mišljenje u njegovu korist, kao što je i konkretno donio mišljenje da je tužilac diskriminisan od strane Poreske uprave. Ukazao je i da ga je u toku rada na njegovom predmetu pozvao tada zamjenik ombudsmana Siniša Bjeković i rekao mu da se obraćao Poreskoj upravi više puta radi dostavljanja informacija da li je protiv još nekog advokata na ovaj način sproveden postupak, i da su mu posle više različitih izjašnjenja, na kraju dostavili izjašnjenje da nijesu protiv ni jednog drugog advokata podnijeli prijavu sem protiv tužioca, te da je zbog takvog postupanja Poreske uprave ombudsman pošao kod direktora Poreske uprave Miomira M. Mugoše, i da ga je ombudsman pitao zbog čega dostavljaju različita izjašnjenja, te da mu je Miomir rekao da on nije naložio sprovođenje radnji prema tužiocu i da nije ni znao za to, da je to rađeno bez njegovog znanja, da je Poreska uprava pogriješila, da je sve to naložio Siniša Kovačević, ali da Mugoša sada ne može da prizna da je Poreska pogriješila, pa neka to advokat Asanović „ćera“ zakonskim putem. Jednom prilikom je u kafani „Kristal“ gdje je bio ispraćaj poreskih inspektora u penziju gdje se između ostalih pratio u penziju Konatar, čije ime tužilac ne zna, bio tu i tužiočev drug Danilo Ajković i on je pitao nekog od poreskih inspektora "Zbog čega ste protiv moga druga advokata Nebojše Asanovića podnijeli prijavu", a neko od poreskih inspektora mu je rekao "Siniša Kovačević nije znao da je advokat Asanović platio porez pa je onda zbog toga podnio prijavu protiv njega". Dalje je naveo da je Zaštitnik ljudskih prava i sloboda CG u svom mišljenju konstatovao da je on zbog svega

ovoga diskriminisan po pretpostavljenoj političkoj pripadnosti, a vezano za to što zastupa DL „Dan“ koji je kao što je svima poznato opozicioni list, te da on pripada društvenoj grupi koja stoji iza DL „Dan“. Naveo je da koliko je to ponižavajuće govori činjenica da 700 i nešto advokata duguju preko 6.000.000,00€ poreza, a da je jedino protiv njega, koji je bio čak u preplati poreza, sve ovo urađeno od strane pomenutih državnih organa, pa smatra da sve to ne može biti slučajno i da ga to jako ponižava, da ispada da je on građanin III reda, bespomoćan, ponižen totalno, da se izživljavaju nad njegovom porodicom, nad sinom od 20 godina, da mu nezakonito ulaze u lične podatke, da je on tu bespomoćan, te da su mu sva prava povrijedili osim prava na život. Posebno je ukazao da je i kod Zaštitnika ljudskih prava i sloboda CG i u ovom postupku tuženoj pružena mogućnost da dokaže da su prema njemu postupali ravnopravno, kao prema drugima, ali smatra da to tužena u ovom postupku nije dokazala. Smatra da postoji politička diskriminacija izvedena iz njegove pripadnosti grupi vezanoj za medij DL „Dan“, te da je on izgleda "takao osinjak", pa tako postupaju prema njemu. Takođe je naveo da je krajem 2016.godine, a moguće i početkom 2017.godine, možda u januaru 2017.godine saznao da je Poreska uprava podnijela prijavu Upravi policije protiv njega zbog "navodnog" neplaćanja poreza i da je tu prijavu podnio Siniša Kovačević, a to da je ova prijava definitivno podnijeta je saznao preko ombudsmana 09.05.2017.godine kada je isti i donio mišljenje. Naveo je da je on u toku postupka kod Zaštitnika dopunjavao svoju inicijativu i između ostalog i zbog podnošenja predmetne prijave od strane Poreske uprave CG. Istakao je da je inače apsolutno opoziciono opredijeljen i da oni to znaju dobro, da mu je poznato za neke advokate, konkretno za adv. Đurišić Aleksandra da je bio poslanik DPS-a u Parlamentu CG, a da nema ni jedan advokat koji je opoziciono opredijeljen, a da duguje porez po njegovom znanju, a da u svakom slučaju sa spiska koji je u ovom predmetu dostavila Poreska uprava ni jedan sigurno nije opoziciono nastrojen počev od Begovića, zaključno sa Đurišićem, a isti imaju takve pozicije u društvu da im se tolerišu nezakonitosti, a što smatra za najbitnije niko od tih advokata ne zastupa niti je zastupao DL „Dan“. U konačnom je naveo da smatra da je on u ovom postupku dokazao svoje navode, a da ih tužena strana nije opovrgla, pa iz tog razloga ne predlaže da se bilo koji advokat, pa ni pomenuti saslušavaju u svojstvu svjedoka u ovom postupku.

Svjedok Siniša Kovačević je u iskazu naveo da je trenutno zaposlen u Upravi Carina od 22.06.2017 godine, a da je prije toga radio u Poreskoj upravi CG od 04.04.2013 do 22.06.2017. godine. U Poreskoj upravi je do januara 2014 godine, radio kao načelnik Područne jedinice Bar, a od tada pa do kraja rada u poreskoj upravi kao glavni poreski inspektor. Od strane Poreske uprave Upravi policije, podnijeta je informacija o postojanju indicija da je Nebojša Asanović izvršio krivično djelo poreska utaja. Ovo je urađeno nakon prethodne usmene konsultacije putem telefona sa Osnovnim državnim tužilaštvom u Podgorici i tužiteljkom Ljiljanom Klikovac. Ovu informaciju, odnosno propratni akt on je lično potpisao krajem 2016 godine. Kada je na čelo Poreske uprave krajem 2015 godine, došao novi direktor, Miomir M. Mugoša, on je naredio da se stavi akcenat na provjeru advokatske djelatnosti, u smislu poštovanja poreskih obaveza od strane advokata, jer je primijećeno da su prihodi koji su prijavljeni od strane advokata mali. Do 2013.godine, visina poreske obaveze advokata se utvrđivala u skladu sa kazivanjima advokata, ali su se nakon stupanja na snagu Zakona o sprečavanju nelegalnog poslovanja sve podnijete poreske prijave od strane advokata mogle provjeriti u zakonom predviđenom roku od 5 godina unazad. U postupku provjere poslovanja advokata Nebojše Asanovića je utvrđeno da isti ima poreskog duga, jer je obavljao djelatnost na računima koji nijesu bili prijavljeni Poreskoj upravi, što su utvrdili poreski inspektori. Naveo je da adv. Nebojša Asanović u vrijeme kontrole nije bio platio porez, ali da je kasnije valjda taj porez platio. U postupku kontrole advokata od strane Poreske uprave, utvrđeno je da postoji još advokata koji nijesu izmirili poreske obaveze,

ali protiv ovih advokata Poreska uprava nije dostavljala Upravi policije informaciju o postojanju indicija da je izvršeno krivično djelo utaja poreza, već je ova informacija Upravi policije dostavljena samo za advokata Nebojšu Asanovića. Ova informacija je podnijeta samo protiv tužioca iz razloga što je jedino on od svih advokata koji su kontrolisani pokrenuo postupak kod Agencije za zaštitu ličnih podataka, u kom postupku je Agencija donijela povoljnu odluku po tužiocu, a u odnosu na koju je Poreska uprava propustila rok za podnošenje tužbe i pokretanje upravnog spora pred Upravnim sudom, a adv. Asanović je u upravnom postupku išao ka tome da opovrgne dokaze koje je Poreska uprava pribavila u postupku kontrole istog, te je išao na to da su ti dokazi pribavljeni nezakonito. Naveo je da ne zna za koliko advokata je u postupku kontrole utvrđeno da nijesu platili porez, ali da zna da su svi oni nakon toga izmirili svoje poreske obaveze sa pripadajućim kamatama od 0,3% dnevno. Asanović ga je prijavio Specijalnom državnom tužilaštvu, zbog neke kriminalne grupe, a da on zapravo istoga prvi put srijeće na predmetnom ročištu. Ne može da se sjeti da li je tužilac izmirio poreski dug, a to se može vidjeti iz analitičke kartice, ali sve i da je tužilac izmirio poreski dug prije podnošenja navedene informacije Upravi policije od strane Poreske uprave, ta informacija bi bila podnijeta, jer bi rješenje Poreske uprave kojim je obračunata tužiočeva poreska obaveza "palo" u postupku u drugom stepenu, ili eventualno u upravnom sporu, jer je postojao veliki stepen vjerovatnoće da će tužilac uspjeti da "obori" rješenje Poreske uprave, obzirom na činjenično stanje, odnosno pravosnažnu i izvršnu odluku pomenute Agencije, zbog čega bi se u tom slučaju sva uplaćena sredstva morala vratiti tužiocu, jer Poreska uprava iz formalno pravnih razloga ne bi mogla koristiti prikupljene dokaze, imajući u vidu naloge iz rešenja Agencije za zaštitu ličnih podataka. Moguće je da je postojalo još 20 advokata koji su kontrolisani po istovjetnom principu kao tužilac i da je i kod njih utvrđeno da nisu izmirili poreske obaveze, ali su oni nakon donošenja rješenja od strane Poreske uprave te obaveze izmirili. Riječ je o advokatima koji su evidentirani u aktu Poreske uprave br.03/8-2-3878/1 od 16.04.2019.godine, za koje se Poreska uprava inače obraćala Centralnoj banci CG radi pribavljanja njihovih računa kod komerijalnih banaka, a tu se radilo o advokatima Begović Zdravku, Mugoša Vanji, Jovović Novici, Vukčević Draganu, Ani Stanković Mugoša, Novaković Marinku, Lakić Srđanu, Ostojić Radmili i Đurišić Aleksandru, te da ih možda ima i još, i da su ti advokati kontrolisani na isti način kao i tužilac, ali su oni kada im je utvrđeno da imaju poreski dug, isti i izmirili. U postupku kontrole kod tužioca išlo se direktno kod klijenata koje je on zastupao kao advokat, a u odnosu na ostale advokate se to nije radilo, jer ti advokati nijesu postavljali pitanje osnova uplate, a sa tim je upoznat od strane postupajućeg inspektora i rukovodioca filijale. Na ovaj način se išlo da Poreska uprava ne bi napravila neki formalni propust u postupku donošenja rješenja u odnosu na tužioca. Takođe drugi advokati, osim tužioca nijesu dovodili u pitanje dokaze koje je Poreska uprava pribavila od strane CBCG i poslovnih banaka, pa ti advokati čak i da su izjavljivali žalbe na rješenja kojima im je utvrđena poreska obaveza, u odnosu na njih Poreska uprava ne bi dostavljala navedenu informaciju Upravi policije kao što je to učinila u odnosu na tužioca. Za čitavo vrijeme njegovog rada u Poreskoj upravi ovo je jedini slučaj da je protiv nekog lica, bilo fizičkog ili pravnog, bilo advokata ili drugog lica, Upravi policije, uz prethodnu konsultaciju sa tužiocem, zvaničnim putem dostavljena informacija o postojanju indicija da je izvršeno krivično djelo utaja poreza, ili bilo koje drugo krivično djelo, stim što je policija po potrebi dolazila da vrši provjere za potrebe njihovih operativnih radnji. Tačno je da mu je sestra udata za Radoja Žugića, ali nije znao da je njegov zet Žugić vodio postupak protiv dnevnog lista Dan, a za to je saznao u novinskom tekstu, nakon što je tuženi podnio krivičnu prijavu protiv tužioca zbog postojanja osnovane sumnje da je isti izvršio krivično djelo utaja poreza. Što se tiče radnji Poreske uprave koje su preduzete protiv tužioca, on povodom tih radnji nije imao nikakvog kontakta sa Radojem Žugićem, niti su ga po tom pitanju kontaktirali bilo tužilac, bilo policija. Poznaje Ratka Dabižinovića, i imenovani je u

vrijeme podnošenja navedene informacije bio šef pri Područnoj jedinici za privredni kriminal, a on i Ratko nijesu u srodstvu. Spor pred Upravnim sudom CG protiv odluke Agencije za zaštitu ličnih podataka nije pokrenut jer je Ana Maraš napisala tužbu upravnom sudu, i ostavila je Sretenu Greboviću da bi je ovaj procesuirao, a što on nažalost nije uradio, a ima informaciju da je tužilac bio u izuzetno dobrim odnosima sa Sretenom Grebovićem, pa je navedeno bilo povod svih kasnijih postupanja Poreske uprave prema tužiocu. Postupak protiv Sretena Grebovića od strane Poreske uprave zbog njegovog propusta da podnese tužbu Upravnom sudu nije pokrenut zato što je Sreten tada bio nezvanični pomoćnik direktora Poreske uprave, a formalno je imao rješenje načelnika odjeljenja za velike poreske obveznike. U konkretnom slučaju u to vrijeme je formalni direktor Poreske uprave bio Đoko Žurić, koji je u to vrijeme bio na dužem godišnjem odmoru, i u toj konstalaciji trebao je da direktor Poreske uprave preduzme dalje radnje zbog navedenog propusta Sretena Grebovića, te nije bilo njegovo da on pokreće taj postupak, već je njegovo bilo da spasi što se spasiti može, pa je u decembru 2016. godine Upravi policije dostavio naprijed navedenu informaciju. Nikada ga nije interesovalo kojeg je političkog opredjeljenja tužilac, niti mu je to bilo poznato ni tada. Istakao je da su pred Poreskom upravom CG svi jednaki, da se sa svima jednako postupalo, a Poreska uprava nikada nije, niti smije utvrđivati, kojeg je političkog opredjeljenja poreski obveznik, niti je on kao njen zaposleni to ikada radio, niti je to smio da radi.

Svjedok Đurović Nevenka je u iskazu u bitnom navela da je radila u Poreskoj upravi kao poreski inspektor do penzionisanja, do 2019. godine, da joj je poznato da su od strane Poreske uprave CG provjeravani klijenti tužioca u vezi njegovog poslovanja, ali da ne zna da li su na ovaj način provjeravani i drugi advokati, te da je ona samo obavljala svoj posao, a da ne zna šta su radili drugi poreski inspektori. Zna da su za tužioca od strane Poreske uprave donošena rješenja o utvrđivanju poreske obaveze za PDV i za poreze i doprinose, da je tužilac izjavljivao žalbe na ta rješenja i da je po žalbama odlučivao drugostepeni organ - Ministarstvo finansija, da je u saznanju da su ti postupci i dalje u toku jer je Ministarstvo finansija ukidalo prvostepena rješenja i vraćalo predmete na ponovni postupak. Istakla je da je tužilac u startu platio sve poreske obaveze utvrđene prvobitno donijetim rješenjem, a ne zna da li su i drugi advokati izmirili svoje poreske obaveze, a sjeća se da je jednom bila pozvana u kancelariju Siniše Kovačevića, koji je tada bio glavni inspektor u Poreskoj upravi, i da joj je on tom prilikom rekao da će da podnese krivičnu prijavu protiv tužioca, dok joj za druge advokate nije ništa govorio, a sa Stanislavom Martinović nije nikada komunicirala u vezi tužioca. Pretpostavlja da je Siniša Kovačević vjerovatno tom prilikom zvao u kancelariju zbog razgovora u vezi tužioca, a nikada je nije pozivao na razgovor u vezi drugih advokata. Zna da tužilac zastupa dnevni list "Dan", jer je firma "Jumediamont" bila predmet kontrole od strane Poreske uprave, a nije znala što se radi u drugim kancelarijama i ko se sve kontroliše. Protiv tužioca nema ama baš ništa, da bi prema njemu napravila nešto nekorektno i neljudski a jako joj krivo što je Siniša Kovačević podnio krivičnu prijavu protiv tužioca, znajući da je tužilac istog trena kada je za njega donijeto rješenje o porezu, tu obavezu i izmirio. Tužilac joj je inače nekada bio kolega u Poreskoj upravi, pa su zaposleni u istoj, odnosno njeni načelnici na neki način izbjegavali da postupaju u predmetu koji je vezan za tužioca, pa su tužiočev predmet dali njoj i rekli joj da mora da odradi kontrolu njegove advokatske djelatnosti, i to u smislu da provjeri da li je izmirio sve poreske obaveze. Vršila je redovnu kontrolu poreskih obaveza za tužioca, a radila je redovnu kontrolu i za druge advokate, ali se za druge advokate nije radila "bočna kontrola", pa joj je bilo čudno da su pretpostavljeni tražili da se za tužioca izvrši takav vid kontrole, navodeći i to da su njeni pretpostavljeni odredili njene kolege koji su trebali da vrše bočnu kontrolu u slučaju tužioca. Pojasnila je da bočna kontrola podrazumijeva kontrolu poreskih obveznika, od strane drugih

inspektora, sa pravnim licima sa kojima je tužilac obavljao advokatsku djelatnost, odnosno od kojih je ostvarivao prihod. Ne zna kojeg je političkog opredjeljenja tužilac, a kada je išla u kontrolu, bilo tužioca, bilo drugih advokata, ili drugih pravnih lica nije je nikada zanimala njihova politička pripadnost. Ne zna da li je bilo advokata koji su imali neizmirenih poreskih obaveza, to nije bio njen posao, o tome su znali ovi "malo veći", a od bilo koga iz Poreske uprave nije čula zbog čega se išlo u detaljniju provjeru baš kod tužioca, a ne zna ko je to naredio, ali je primijetila da se u odnosu na tužioca postupa malo strožije u odnosu na postupanje prema drugim advokatima.

Svjedok Simonović Rajka je u iskazu navela da ne poznaje tužioca. Obavljala je poslove koordinatora filijale za inspekcijski nadzor Podgorica od 22.09.2014.godine do 27.02.2020.godine. Na osnovu naloga koji je dobila od strane glavnog poreskog inspektora Kovačević Siniše otvorila je nalog za kontrolu tužioca, predmet nadzora je bila kontrola pravilnosti obračunavanja, prijavljivanja i plaćanja poreza i drugih dažbina i predmet je dat u rad inspektorki Nevenki Đurović. U ovom slučaju se radilo o "paket kontroli" ili prosto rečeno potpunoj kontroli, a kako je inspektorka Đurović pregledom tužiočeve poslovne dokumentacije konstatovala da postoje uplate na žiro računima od strane njegovih klijenata to ona u saradnji sa Nevenkom, supervizorom i kontrolom kvaliteta otvarala "bočne kontrole" na osnovu podataka koje je Nevenka Đurović dostavljala kao vršilac nadzora, a na osnovu poslovne dokumentacije tužioca. Pojasnila je da bočna kontrola podrazumijeva provjeru poslovanja, odnosno dužničko-povjerilačkih odnosa između advokata i korisnika usluga. Uvijek je otvarala nalog za kontrolu na osnovu naloga dobijenih od pretpostavljenih, a ne može da se sjeti da li je dobijala nalog za bočnu kontrolu za bilo kog drugog advokata osim za tužioca. U to vrijeme njen neposredno pretpostavljeni je bio Siniša Kovačević, i imala je komunikaciju sa njim vezano za sve predmete u kojima je radila i bila je dužna da mu podnosi izvještaj o radu, ali ne može da se sjeti da li joj je Siniša Kovačević davao usmene instrukcije u vezi postupanja u postupku kontrole tužioca, kao ni da li je u postupku kontrole kod drugih advokata nađeno da su imali promete preko privatnih ili drugih računa. Poznato joj je da je tužilac izjavljivao žalbe na rješenja Poreske uprave, koja su se odnosila na utvrđivanje njegovih poreskih obaveza, i da su u postupcima po žalbi tužioca ta rješenja poništavana, ali nije sigurna da li su poništavana djelimično ili u cjelosti. Nije joj poznato da li je protiv tužioca od strane Poreske uprave CG podnijeta krivična prijava zbog neplaćanja poreza, niti joj je poznato da li je ista podnijeta protiv nekog drugog advokata, a potpuna kontrola je rađena i u odnosu na druge advokate, a ne samo u odnosu na tužioca, ali ne može da se sjeti konkretnih imena tih advokata. U slučajevima kada bi se utvrdilo da postoji potreba da se radi bočna kontrola, to se radilo i u odnosu na bilo kog advokata, ali ne može da se sjeti da li je to rađeno. Davala je nalog inspektorki Đurović Nevenki za kontrolu i drugih advokata, kao što su i drugi inspektori dobijali takve naloge. Ne može da se sjeti da li joj je Nevenka Đurović prilikom vršenja kontrole nekog drugog advokata dostavila podatke radi otvaranja naloga za provjeru poslovanja sa tim advokatom, odnosno za bočnu kontrolu. Siniša Kovačević joj je rekao samo da otvori nalog za potpunu kontrolu u odnosu na tužioca, a nije joj rekao zbog čega treba da to uradi, a ona je inače stalno dobijala naloge za kontrolu poreskih obveznika koji pripadaju PJ Podgorica. Nije joj poznato kojeg je političkog opredjeljenja tužilac, ona se nikada sa tim nije bavila, niti su je interesovale takve stvari, a ne zna da je političko opredjeljenje bilo koga bilo povod za preduzimanje radnji od strane Poreske uprave. Siniša Kovačević kada joj je dao nalog za kontrolu tužioca, u odnosu prema njoj ponašao se na isti način na koji je to radio kada bi davao nalog za kontrolu bilo kog drugog poreskog obveznika, a koliko je ona upoznata u postupanju Poreske uprave u slučaju prema tužiocu se radilo kao i u postupcima kontrole bilo kojeg drugog poreskog obveznika, a nije joj poznato da li tužilac zastupa dnevni list "Dan".

U postupku je nesumnjivo utvrđeno da je organ tužene, Poreska uprava Crne Gore podnijela dana 23.12.2016.godine protiv tužioca Upravi policije CB Podgorica Grupi za suzbijanje privrednog kriminala akt br.03/7-71660/1-16 naslovljen kao informacija o indicijama da je izvršeno krivično djelo utaja poreza, koji akt je potpisao i informaciju sačinio Siniša Kovačević (ovdje salušani svjedok koji to nije sporio), te da se nakon toga protiv tužioca vodi krivični postupak kod Osnovnog suda u Podgorici K.br.261/19. Podnošenju ove informacije od strane pomenutog organa tužene prethodila je kontrola odnosno inspekcijiski nadzor tužiočevog poslovanja. Ova kontrola je započela po nalogu tada glavnog poreskog inspektora Siniše Kovačevića koji je u ovom postupku saslušan kao svjedok. Nad tužiocem je sprovedena tzv.potpuna kontrola poslovanja, koja je podrazumijevala kako njegovo poslovanje, tako i poslovanje njegovih klijenata. U postupku je nesumnjivo utvrđeno da je od strane Poreske uprave CG, kao organa tužene, jedino prema tužiocu, kao advokatu, poreskom obvezniku, sprovedena ova vrsta kontrole poslovanja, te je jedino prema njemu podnijeta gore navedena informacija Upravi policije o postojanju indicija da je izvršeno krivično djelo utaja poreza. Prema drugim advokatima koji su imali dugovanja prema Poreskoj upravi CG ovakvog postupanja nije bilo. Ove činjenice proizilaze iz jasnog i za sud objektivnog iskaza tužioca koji je dao u svojstvu parnične stranke. U odnosu na pomenute činjenice, o kojima je i tužilac u iskazu govorio, izjašnjavali su se i saslušani svjedoci. Tako je svjedok Kovačević Siniša u iskazu naveo " U postupku kontrole advokata od strane Poreske uprave, utvrđeno je da postoji još advokata koji nijesu izmirili poreske obaveze, ali protiv ovih advokata Poreska uprava nije dostavljala Upravi policije informaciju o postojanju indicija da je izvršeno krivično djelo utaja poreza, već je ova informacija Upravi policije dostavljena samo za advokata Nebojšu Asanovića", te i „Za čitavo vrijeme njegovog rada u Poreskoj upravi ovo je jedini slučaj da je protiv nekog lica, bilo fizičkog ili pravnog, bilo advokata ili drugog lica, Upravi policije, uz prethodnu konsultaciju sa tužiocem, zvaničnim putem dostavljena informacija o postojanju indicija da je izvršeno krivično djelo utaja poreza, ili bilo koje drugo krivično djelo, stim što je policija po potrebi dolazila da vrši provjere za potrebe njihovih operativnih radnji". Dalje, i svjedok Đurović Nevenka je u iskazu iznijela činjenice u ovom pravcu, te je navela „Vršila je redovnu kontrolu poreskih obaveza za tužioca, a radila je redovnu kontrolu i za druge advokate, ali se za druge advokate nije radila "bočna kontrola", pa joj je bilo čudno da su pretpostavljeni tražili da se za tužioca izvrši takav vid kontrole, navodeći i to da su njeni pretpostavljeni odredili njene kolege koji su trebali da vrše bočnu kontrolu u slučaju tužioca. Pojasnila je da bočna kontrola podrazumijeva kontrolu poreskih obveznika, od strane drugih inspektora, sa pravnim licima sa kojima je tužilac obavljao advokatsku djelatnost, odnosno od kojih je ostvario prihod, a kada je išla u kontrolu, bilo tužioca, bilo drugih advokata, ili drugih pravnih lica nije je nikada zanimala njihova politička pripadnost. Ne zna da li je bilo advokata koji su imali neizmirenih poreskih obaveza, to nije bio njen posao, o tome su znali ovi "malo veći", a od bilo koga iz Poreske uprave nije čula zbog čega se išlo u detaljniju provjeru baš kod tužioca, a ne zna ko je to naredio, ali je primijetila da se u odnosu na tužioca postupa malo strožije u odnosu na postupanje prema drugim advokatima". Svjedok Simonović Rajka je navela " U ovom slučaju se radilo o "paket kontroli" ili prosto rečeno potpunoj kontroli, a kako je inspektorica Đurović pregledom tužiočeve poslovne dokumentacije konstatovala da postoje uplate na žiro računima od strane njegovih klijenata to ona u saradnji sa Nevenkom, supervizorom i kontrolom kvaliteta otvarala "bočne kontrole" na osnovu podataka koje je Nevenka Đurović dostavljala kao vršilac nadzora, a na osnovu poslovne dokumentacije tužioca". Sud je iskaze ovih svjedoka u pomenutom dijelu prihvatio kao objektivne i međusobno saglasne. Iskaz svjedoka Simonović Rajke u dijelu u kojem je navela " a potpuna kontrola je rađena i u odnosu na druge advokate, a ne samo u odnosu na tužioca, ali ne može da se sjeti

konkretnih imena tih advokata", sud nije prihvatio kao objektivan. Jer, prvo, svjedok nije navela ime niti jednog drugog advokata u odnosu na koga je vršena potpuna kontrola poslovanja, pa je njen iskaz u pomenutom dijelu paušalan i neutemeljen. Uostalom, isti je u suprotnosti, u ovom dijelu, sa iskazima svjedoka Kovačević Siniše i Đurović Nevenke, iz čijih iskaza proizilazi da potpuna kontrola nije rađena prema bilo kom drugom advokatu, sem prema tužiocu.

Zaštitnik ljudskih prava i sloboda Crne Gore je povodom pritužbe advokata Nebojše Asanovića, u svom "Mišljenju" br.318/17 od 09.05.2017. godine, u bitnom naveo da je imenovani advokat pritužbu podnio zbog diskriminacije po osnovu pretpostavljene političke pripadnosti u postupcima pred organima vlasti, a isti je u svojoj pritužbi naveo i da je o radnji Poreske uprave – dostavljanju informacije da postoje osnovi sumnje da je podnosilac pritužbe učinio krivično djelo utaja poreza i doprinosa iz čl.264 KZ CG saznao zvanično dana 15.05.2017.godine, a dana 06.06.2017.godine činjenicu da ni protiv jednog advokata nikada nije podnijeta krivična prijava po tom osnovu. U ispitnom postupku Zaštitnik se u više navrata obraćao Poreskoj upravi CG tražeći od nje da se konkretno izjasni na navode iz pritužbe, a ovo iz razloga što su izjašnjenja Poreske uprave bila neprecizna i nepotpuna, pa je Zaštitnik od iste tražio da mu dostavi dopunske informacije i pojašnjenja u vezi tvrdnji da je taj organ Upravi policije CG podnio informaciju o indicijama da je izvršeno krivično djelo utaja poreza i doprinosa iz čl.264 KZ CG, te su traženi podaci o broju, imenu i visini poreskog duga svakog poimenice korisnika koji se bavio advokatskom djelatnošću na dan 23.12.2016.godine. Takođe je traženo da izjašnjenja budu potkrijepljena relevantnom dokumentacijom za svakog poreskog obveznika koji se bavi advokatskom djelatnošću ponaosob. Međutim, Poreska uprava, iako je negirala postojanje diskriminacije, u svojim izjašnjenjima do kraja postupka pred Zaštitnikom nije istom dostavljala traženo, tj. kako u tač.74 navedenog mišljenja stoji, da iz izjašnjenja Poreske uprave "proizilazi nerazumijevanje instituta obrnutog tereta dokazivanja ili izbjegavanje da se da potpun odgovor na ključne sporne činjenice u postupku dokazivanja diskriminacije", i tač. 76. "u odgovorima Poreske uprave nije sadržan objektivno utemeljen odgovor na tražena pitanja". Zaštitnik je zatim nakon utvrđenog činjeničnog stanja, uz primjenu relevantnog prava, čije je norme pobrojao u svom mišljenju, te nakon sprovedenog uobičajenog testa diskriminacije (tač.66 mišljenja), a imajući u vidu sve dokaze, kako pojedinačno tako i u međusobnoj vezi, kao i stav ESLJP da se uživanje prava i sloboda predviđenih Konvencijom, bez ikakve diskriminacije krši i onda kada države – ugovornice različito tretiraju lica koja se nađu u analognim situacijama, kao i kod činjenice da je organ na koji se odnosi pritužba propustio da dokaže i da da valjane razloge različitog postupanja, odnosno da organ nije dokazao da podnosioca pritužbe nije stavio u nejednak položaj zbog njegove pretpostavljene političke pripadnosti, a koji osnov je zaštićen Zakonom o zabrani diskriminacije, dao svoju ocjenu da javnopravni organ na koji se odnosi pritužba nije dokazao da je u konkretnom slučaju prema podnosiocu pritužbe postupao jednako kao i prema drugim poreskim obveznicima koji se bave advokatskom djelatnošću u uporedivo istoj ili sličnoj situaciji – pa je na osnovu navedenog utvrdio diskriminaciju u odnosu na ovdje tužioca u oblasti postupanja pred javnopravnim organom po osnovu pretpostavljene političke pripadnosti, a u vezi sa čl. 17 Ustava Crne Gore. Zaštitnik je nadalje u svom mišljenju naglasio da povodom konkretne pravne stvari ne dovodi u pitanje zakonitost preduzetih radnji od strane Poreske uprave, niti pak činjenice koje se tiču problema kod utvrđivanja poreske obaveze, ali je ukazao da se radnje moraju preduzimati na način koji obezbjeđuje punu jednakost pred zakonom i poštovanje ljudskog dostojanstva koje je u srži zahtjeva za zaštitom od diskriminacije. Takođe je ukazao da ne dovodi u pitanje krivično pravnu odgovornost podnosioca prijave. U konačnom je dao Preporuku Poreskoj upravi CG da se u budućim postupanjima u okviru

obavljanja poslova iz svoje nadležnosti vode načelom nediskriminacije i da ne krše antidiskriminacione propise, odnosno da na jednak način postupaju u činjenično i pravno analognim situacijama.

Iz akta Zaštitnika ljudskih prava i sloboda CG br.03-1055/19 od 15.10.2019.godine, proizilazi da je naprijed navedeni predmet oznake br.318/17 ušao u izvještaj Zaštitnika ljudskih prava i sloboda CG za 2017. i 2018.godinu.

Naznačeno "Mišljenje" Zaštitnika ljudskih prava i sloboda, kao i ostale provedene pismene dokaze, sud je prihvatio kao vjerodostojne jer su isti sačinjeni od strane nadležnih organa i ustanova, u zakonitoj proceduri. Sud takođe nalazi da je Zaštitnik u izradi svog mišljenja, konkretno kod davanja ocjene slučaja koristio pravilnu metodologiju kada se raspravlja o pritužbama zbog diskriminacije, odnosno sproveo je test diskriminacije kao standardno usvojen metod Evropskog suda za ljudska prava koji se koristi kod ispitivanja da li je došlo do diskriminacije na osnovu člana 14 Evropske konvencije o ljudskim pravima (predmeti Rasmussen protiv Danske, predstavka br.8777/79,ECHR, 28.Novembar 1984.; i Ünal Tekeli protiv Turske, predstavka br.29865/96, ECHR, 16.Novembar 2004.).

Iz činjeničnih navoda iznijetih tokom postupka, kako u tužbi, tako i u konačno preciziranom tužbenom zahtjevu, proizilazi, po mišljenju ovog suda, osnovana tvrdnja tužioca da je u spornom periodu bio izložen diskriminaciji, odnosno da je nejednako i nepovoljnije tretiran u odnosu na druge poreske obveznike koji se bave advokatskom djelatnošću, a koji su se nalazili u uporedivo istoj ili sličnoj situaciji.

Sud je prvenstveno ispitao prigovor blagovremenosti tužbe, pa je našao da je ista podnijeta u roku iz čl.27 Zakona o zabrani diskriminacije, koji propisuje da se tužba može podnijeti u roku od godinu dana od dana saznanja za učinjenu diskriminaciju, a najkasnije u roku od tri godine od dana učinjene diskriminacije. Naime, tužilac je u svom iskazu istakao da je krajem 2016.godine, a moguće i početkom 2017.godine u januaru saznao da je Poreska uprava podnijela prijavu Upravi policije protiv njega zbog neplaćanja poreza i da je tu prijavu podnio Siniša Kovačević, a da je ova prijava definitivno podnijeta je saznao preko ombudsmana 09.05.2017.godine kada je isti i donio mišljenje. Sud je uvidom u mišljenje ombudsmana br.318/17 od 09.05.2017.godine utvrdio da je ombudsman-Zaštitnik učinio očiglednu grešku prilikom označavanja datuma kada je mišljenje donijeto (očigledno je da treba da stoji 09.05.2018.godine), iz razloga što se iz sadržine istog utvrđuje da se u mišljenju navode situacije koje se odnose na period mnogo kasniji od datuma koji je Zaštitnik naznačio u zaglavlju Mišljenja – 09.05.2017.godine, na primjer na str.3 tač.11 "Ministarstvo finansija je dana 12.06.2017.god donijelo rješenje br.04-217/1-2017", na str.5 tač.20 "dana 07.11.2017.godine obavljen je razgovor sa podnosiocem pritužbe", na str.6 i 7 gdje Zaštitnik nabraja dokaze koji su izvedeni u tom postupku pod tač.34 je navedeno "uvidom u akt Uprave policije br.241/17-32866/2 od 05.06.2017.godine", pod tač.39 "Iz rješenja Poreske uprave PJPodgorica br.03/8-643/2-17 od 25.05.2017.godine utvrđuje se...", str.12 u fusnoti 7 gdje su navedeni akti kojima se Zaštitnik obraćao Poreskoj upravi u odnosu na koju se pritužba odnosila "Akt Zaštitnika br.385/17 od 20.07.2017.g, akt br.385/17 od 06.09.2017.g, akt br.385/17 od 07.11.2017.g, akt.br.385/17 od 23.11.2017.g i akt br.385/17 od 11.01.2018.g". Dakle iz navedenog se zaključuje da se radi o očiglednoj greški pri unošenju datuma u zaglavlju citiranog mišljenja, jer nije ni pravno, ni životno moguće da je Zaštitnik donosio mišljenja na osnovu dokaza koji u momentu donošenja mišljenja još uvijek ne postoje, koji su budući (tač.34, tač.39 mišljenja), kao i ostale pobrojane nelogičnosti u datumima koje upućuju sud na nesumnjiv zaključak da je

datum donošenja mišljenja Zaštitnika (09.05.2017.g) pogrešno naznačen. Ako bi se za datum saznanja tužioca da je diskriminisan uzeo datum iz mišljenja Zaštitnika 09.05.2017.godine tužba bi bila neblagovremena, podnijeta 2 dana nakon isteka subjektivnog roka, jer se sa prijemnog štambilja sa tužbe vidi da je ista podnijeta sudu 11.05.2018.godine, ali slijedom gore navedenog sud je mišljenja da se ova činjenica ne može posmatrati na štetu tužioca i blagovremenosti njegove tužbe u smislu čl.27 Zakona o zabrani diskriminacije upravo iz prednje elaboriranih razloga, u smislu da je datum donošenja mišljenja pogrešno naznačen. Sud takođe za početak toka subjektivnog roka nije uzeo datum kad je tužilac saznao za prijavu podnijetu od strane Poreske uprave (kako je isti naveo januar 2017.godine), jer je i za sud logično, a što i tužilac tvrdi da on u tom momentu nije znao da je prijava podnijeta samo u odnosu na njega i u odnosu na nijednog drugog advokata, već je za tu činjenicu po mišljenju suda, a kako je to tužilac i naveo u svom iskazu saznao tek u postupku kod Zaštitnika, koji je neminovno morao biti okončan poslije datuma 09.05.2017.godine, pa čak i poslije 11.01.2018.godine (datum akta br.385/17 kada se Zaštitnik obraćao Poreskoj upravi radi izjašnjenja u postupku utvrđivanja diskriminacije-str.12 mišljenja, fusnota pod 7), a od kojeg dana do dana podnošenja tužbe (11.05.2018.godine) svakako nije protekao rok od 1 godine, pa tužilac nije prekludiran u pravu i njegova tužba jeste blagovremena. Da se radi o Mišljenju Ombudsmana broj 318/17 od 09.05.2018.godine utvrđuje se i iz dopisa tužioca koji je uputio Ombudsmanu, koji je zaveden kod istog dana 12.11.2018.godine. Takođe, iz akta Zaštitnika ljudskih prava i sloboda CG broj 03-1055/19 od 15.10.2019.godine proizilazi da se Ombudsman izjasnio da je Mišljenje broj 318/17 od 09.05.2018.godine odnosno taj predmet ušao u izvještaj Zaštitnika ljudskih prava i sloboda Crne Gore za 2017 i 2018.godinu, a koji je statistički prikazan u dijelu Zabrana diskriminacije u tabelarnom prikazu Postupci pred organima javne vlasti.

Radi razrješenja spornih pitanja sud nalazi da su u konkretnom slučaju, od domaćeg prava relevantni: Ustav Crne Gore, Zakon o zabrani diskriminacije, Zakon o poreskoj administraciji, Zakon o inspeksijskom nadzoru, Zakonik o krivičnom postupku, Krivični zakonik CG, Zakon o upravnom postupku, Zakon o advokaturi i Zakon o Zaštitniku ljudskih prava i sloboda CG, dok su od međunarodnog prava relevantni Univerzalna deklaracija o ljudskim pravima UN (1948), Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima UN (1966), Evropska konvencija o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda (1950), Protokol br.12 uz EKLJP i Sporazum o asocijaciji i stabilizaciji između evropskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane i (Republike) Crne Gore (2010).

Ustavom Crne Gore, u čl.8 je propisano da je zabranjena svaka neposredna ili posredna diskriminacija, po bilo kom osnovu. Čl.17 je propisano da se prava i slobode ostvaruju na osnovu Ustava i potvrđenih međunarodnih sporazuma. Svi su pred zakonom jednaki, bez obzira na bilo kakvu posebnost ili lično svojstvo. Čl.142 je određeno da se država finansira od poreza, dažbina i drugih prihoda. Svako je dužan da plaća poreze i druge dažbine. Porezi i druge dažbine mogu se uvoditi samo zakonom. Čl. 9 je određeno da potvrđeni i objavljeni međunarodni ugovori i opšteprihvaćena pravila međunarodnog prava su sastavni dio unutrašnjeg pravnog poretka, imaju primat nad domaćim zakonodavstvom i neposredno se primjenjuju kada odnose uređuju drukčije od unutrašnjeg zakonodavstva.

Zakonom o zabrani diskriminacije (Sl.list CG broj 46/2010,40/11,18/2014 i 42/17) je zabranjen svaki oblik diskriminacije, po bilo kom osnovu. Pri čemu se u čl. 2 Zakona diskriminacija definiše kao svako neopravdano, pravno ili faktički, neposredno ili posredno pravljenje razlike ili nejednako postupanje, odnosno propuštanje postupanja

prema jednom licu, odnosno grupi lica u odnosu na druga lica, kao i isključivanje, ograničavanje ili davanje prvenstva nekom licu u odnosu na druga lica, koje se zasniva na rasi, boji kože, nacionalnoj pripadnosti, društvenom ili etničkom porijeklu, vezi sa nekim manjinskim narodom ili manjinskom nacionalnom zajednicom, jeziku, vjeri ili uvjerenju, političkom ili drugom mišljenju, polu, rodnom identitetu, seksualnoj orijentaciji, zdravstvenom stanju, invaliditetu, starosnoj dobi, imovnom stanju, bračnom ili porodičnom stanju, pripadnosti grupi ili pretpostavci o pripadnosti grupi, političkoj partiji ili drugoj organizaciji, kao i drugim ličnim svojstvima. Čl.14 istog Zakona se decidno propisuje zabrana diskriminacije lica ili grupe lica u odnosu na druga lica po osnovu političkog uvjerenja, pripadnosti ili nepripadnosti političkoj, sindikalnoj ili drugoj organizaciji. Nadalje, kada je podnesena tužba za zaštitu od diskriminacije, na tužiocu je obaveza da iznese činjenice koje opravdavaju sumnju da je bilo zabranjenog ponašanja, odnosno da je žrtva diskriminacije izvršene od strane tuženog, dok je na tuženom obaveza dokazivanja da nije bilo ponašanja koje predstavlja diskriminaciju, kako je to i propisano Zakonom o zabrani diskriminacije, koji je u tom dijelu odstupio od standardnog pravila o teretu dokazivanja, utemeljenog u odredbama Zakona o parničnom postupku. Odredbama čl. 24- 27 istog zakona propisan je postupak sudske zaštite lica izloženih diskriminaciji, pa je tako čl.24 st.2 predviđeno da se postupak pokreće tužbom. Članom 29 je propisano da ukoliko tužilac učini vjerovatnim da je tuženi izvršio akt diskriminacije, teret dokazivanja da usljed tog akta nije došlo do povrede jednakosti u pravima i pred zakonom prelazi na tuženog.

Evropska konvencija o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda (Rim 04.11.1950.godine) u čl.14 propisuje „uživanje prava i sloboda predviđenih ovom konvencijom osigurava se bez diskriminacije po bilo kojoj osnovi, kao što su pol, rasa, boja kože, jezik, vjeroispovijest, političko ili drugo mišljenje, nacionalno ili socijalno porijeklo, veza sa nekom nacionalnom manjinom, imovinsko stanje, rođenje ili drugi status“.

Protokol 12 uz Evropsku konvenciju o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda u čl.1 uređuje opštu zabranu diskriminacije „Svako pravo koje zakon predviđa ostvarivaće se bez diskriminacije po bilo kom osnovu kao što je pol, rasa, boja kože, jezik, vjeroispovijest, političko ili drugo mišljenje, nacionalno ili socijalno porijeklo, veza sa nekom nacionalnom manjinom, imovinsko stanje, rođenje ili drugi status“.

Sporazum o asocijaciji i stabilizaciji između evropskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane i (Republike) Crne Gore (2010) u čl.72 između ostalog predviđa Ugovorne strane potvrđuju važnost usklađivanja postojećeg zakonodavstva u CG sa zakonodavstvom Zajednice, kao i njegovog efikasnog sprovođenja. Crna Gora će nastojati da osigura postepeno usklađivanje svojih postojećih zakona i budućeg zakonodavstva s pravnim propisima Zajednice *acquis*. Crna Gora će osigurati adekvatnu implementaciju i sprovođenje postojećeg i budućeg zakonodavstva.

Zakon o poreskoj administraciji („Sl.RCG“, br.065/01,080/04, 029/05, „Sl. CG“, br.073/10,020/11,028/12, 008/15,047/17) u čl.26 propisuje (1) Poreski obveznik je dužan da: 1) podnese prijavu radi registracije nadležnom poreskom organu; 2) tačno obračuna porez i podnese poresku prijavu poreskom organu u roku i na način utvrđen poreskim propisima; 3) prijavi nadležnom poreskom organu svaku promjenu glavnog mjesta poslovanja, prebivališta, odnosno boravišta, te drugih podataka iz registra poreskog obveznika; 4) vodi poslovne knjige i evidencije na propisan način i čuva ih u skladu sa zakonom; 5) izmiri poreske obaveze na način i u rokovima utvrđenim zakonom i drugim propisom donesenim na osnovu zakona; 6) podnese dokumenta i druge podatke koji su

potrebni za utvrđivanje poreske obaveze na zahtjev poreskog organa; 7) omogućiti nesmetan rad službenika poreskog organa u obavljanju zakonskih ovlaštenja; 8) izvršava druge obaveze utvrđene poreskim propisima.

Zakon o inspekcijском nadzoru („Sl.RCG“ br.39/03, „Sl.CG“, br. 76/09,057/11,18/14,11/15,52/16) u čl.15 propisuje da je inspektor pored ostalog, a radi otklanjanja utvrđenih nepravilnosti – ovlašten i obavezan da ponese krivičnu ili drugu odgovarajuću prijavu, dok je čl.22 propisano da subjekt nadzora ima pravo dati izjavu na zapisnik i primjedbe na zakonitost postupka nadzora, ponašanje inspektora ili tačnost utvrđenog činjeničnog stanja.

Zakon o upravnom postupku ("Sl. list CG", br. 56/2014, 20/2015, 40/2016 I 37/2017) u čl.5 propisuje „javnopравни organ odlučuje i postupa u upravnoj stvari na osnovu zakona, drugih propisa i opštih akata. Prilikom odlučivanja u upravnoj stvari, javnopравни organ vodi računa o ranijim odlukama koje je donio u bitno istovjetnim upravnim stvarima. Kad javnopравни organ utvrdi da postoje posebne okolnosti koje ukazuju na potrebu promjene ranije zauzetog pravnog stava po određenom pitanju u upravnoj stvari, dužan je da to obrazloži. Kad je javnopравни organ zakonom ovlašten da u upravnoj stvari odlučuje po slobodnoj ocjeni, upravni akt mora biti donijet u granicama datog ovlaštenja, u skladu sa ciljem zbog kojeg je ovlaštenje dato i u skladu sa ranijim odlukama koje je javnopравни organ donio u bitno istovjetnim upravnim stvarima.

Zakonom o Zaštitniku ljudskih prava i sloboda CG je propisano da je Zaštitnik institucionalni mehanizam za zaštitu od diskriminacije, te da Zaštitnik nakon ispitnog postupka, daje mišljenje o tome da li je, na koji način i u kojoj mjeri došlo do povrede ljudskih prava i sloboda, te ukoliko isti nađe da je došlo do povrede, tada daje preporuke o tome šta treba preduzeti da bi se povreda otklonila, kao i rok za njeno otklanjanje.

U dokaznom postupku sud je primjenio pravilo o "prebacivanju tereta dokazivanja", predviđenom u Zakonu o zabrani diskriminacije, prema kojem žrtva eventualne diskriminacije nije dužna dokazivati diskriminaciju sa stepenom sigurnosti, već je dovoljno da učini vjerovatnim da je do diskriminacije došlo, pa ukoliko se ispuni taj uslov, navodni diskriminator je dužan dokazati da nije prekršio princip jednakog postupanja.

U tom kontekstu, imajući u vidu sadržinu naznačenih mjerodavnih propisa, te utvrđeno činjenično stanje, sud nalazi da je tužilac u ovom postupku pružio dokaze kojima je učinio vjerovatnim da je došlo do diskriminacije (radnjama i propuštanjem organa tužene), a tužena nije dokazala da nije prekršila princip jednakog postupanja.

Naime, obzirom da se tužena, te njen organ Poreska uprava CG nijesu konkretno i potpuno izjašnjavali na traženja suda (dopisi suda od 31.01.2019.g, 15.03.2019.g, 11.06.2019.g, 12.09.2019.g, 17.10.2019.g), a po predlogu tužioca, za dostavu podataka koliko advokata, koji broj po godinama i po imenu i prezimenu, nije podnio poresku prijavu za porez na dohodak fizičkih lica i to za svaku godinu posebno od 2012 do 2017.godine, za koliko advokata po imenu i prezimenu je poreski organ podnio poresku prijavu u smislu čl.37 Zakona o poreskoj administraciji od 2012. do 2017.godine, za koliko advokata po imenu i prezimenu je poreski organ podnio MUP-u CG – UP informaciju o indicijama da je izvršeno krivično djelo u periodu od 2012. do 2017.godine, za koliko advokata po imenu i prezimenu je poreski organ tražio od CBCG dostavljanje spiska računa i nazive komercijalnih banaka kod kojih se vode računi advokata u periodu od 2012.godine do 2017.godine, te za koliko advokata po imenu i prezimenu je podnio zahtjev komercijalnim bankama za dostavu podataka o izvršenim transferima sredstava

sa računa u periodu od 2012. do 2017. godine, to je sud kao uporednu grupu u odnosu na tužioca uzeo advokate koji se nalaze pobrojani na evidenciji CRPS-a na dan 31.12.2016.godine, kao i advokate koji su pobrojani u izjašnjenju Poreske uprave CG br.03/8-2-3878/1 od 16.04.2019.godine.

Prema sudu dostupnim podacima i visini dugovanja drugih advokata sadržanih u spisku CBCG blokiranih pravnih lica koja se nalaze u CRPS-u na dan 31.12.2016.godine, koji je proveden kao dokaz predložen od strane tužioca, proizilazi da je 11 advokata, odnosno advokatskih ortačkih društava koji imaju dugovanja preko 18.000,00€. Od njih 11 evidentirano je 7 advokata kojima je račun blokiran duže od 365 dana, a čak jednom od te skupine račun je blokiran duže od 10 godina, dok je ukupno 39 advokata sa iznosom blokade manjom od 18.000,00€, kojima je blokiran račun duže od 365 dana. Iz dopisa Poreske uprave br.03/8-2-3878/1 od 16.04.2019.godine se utvrđuje da za periode od 2012. godine do 2017. godine postoje evidencije advokata koji nijesu podnijeli poresku prijavu za porez na dohodak, te je taj broj advokata po godinama bio od najmanje četiri advokata za 2012.godinu do najviše devet advokata za 2016-tu i 2017-tu godinu, kao i da se neka od imena advokata ponavljaju u evidenciji za svaku navedenu godinu. Takođe osim ove evidencije, u istom dopisu su i pobrojani advokati za koje Poreska uprava navodi da se obraćala CBCG u cilju pribavljanja njihovih računa kod komercijalnih banaka. Međutim, i pored toliko poreskih obveznika koji se bave advokatskom djelatnošću, a koji imaju dugovanja na dan 31.12.2016.godine, te koji nijesu podnijeli poreske prijave za porez na dohodak za 2012-2017.godinu, organ protiv koga je tužba upravljena se nije osvrnuo na date okolnosti, već je u svojim izjašnjenjima isticao da ovi podaci ne mogu biti u vezi sa diskriminacijom po osnovu pretpostavljene političke pripadnosti. Kod ovakvog stanja stvari evidentno je da se Poreska uprava upustila u ocjenu postojanja diskriminacije, a da pri tome nije pružila dokaze ne kojima se temelji jednakost u primjeni zakonom propisanog ovlašćenja. Ovo ne znači da se uporedna grupa sastoji od svega 11 advokata poreskih obveznika koji se bave advokatskom djelatnošću, a koji imaju dugovanja veća od 18.000,00€, već da je taj broj zasigurno veći, ali da su ovo sudu bili jedini provjerljivi i pouzdani podaci na kojima se moglo temeljiti poređenje. I sam tužilac je u iskazu naveo da mu je poznato da ima advokata koji nijesu izmirili poreski dug prema Poreskoj upravi CG, da ih ima 700 i više, te da duguju preko 6.000.000,00 eura. Ove činjenice tužena nije osporila.

Cijeneći podatak koji je Poreska uprava dostavila u podnesku br.03/8-2-3878/1 od 16.04.2019.godine o broju advokata za koje je utvrđeno da nijesu prijavili prihod od obavljanja djelatnosti ili nijesu obračunali porez na prihod u posljednjih pet godina u CG (2012-2017), a imajući u vidu da sudu nijesu dostavljeni podaci o preduzimanju mjera nadzora prema njima, te da je do zaključenja glavne rasprave ostalo nejasno na koji način ovi advokati posluju i vrše djelatnost, ako su im računi blokirani u dužem vremenskom periodu shodno spisku CBCG blokiranih pravnih lica koja se nalaze u CRPS-u na dan 31.12.2016.godine, a imajući u vidu iskaz tužioca, kao i iskaze svjedoka u smislu da je jedino protiv tužioca podnijeta informacija o indicijama da je izvršio krivično djelo utaja poreza iz čl.264 KZCG, sud izvodi logičan zaključak o inertnosti prilikom intervencije poreskog organa kada su u pitanju svi drugi advokati, osim kada je u pitanju podnosilac tužbe-tužilac protiv koga je podnijeta navedena informacija Upravi policije i sproveden inspekcijски nadzor po svim linijama prihodovanja i transakcija na više računa.

Prethodnom valja dodati i sadržinu akta Uprave policije 241/17-32866/2 od 05.06.2017.godine u kojem je navedeno da su službenici Uprave policije - Sektor kriminalističke policije, odsjek za suzbijanje privrednog kriminaliteta, u protekle tri godine podnijeli 16 krivičnih prijava protiv 28 lica za krivično djelo iz čl.264 KZ CG, i da u prijavama koje su podnešene, nije procesuiran nijedan advokat.

Slijedom navedenog sud zaključuje da je tužilac učinio vjerovatnim da je javnopravni organ-organ tužene u odnosu na njega postupao drugačije u odnosu na druge poreske obveznike koji se bave advokatskom djelatnošću, a koji su se nalazili u uporedivo istoj ili sličnoj situaciji kada je protiv njega podnio Upravi policije akt br.03/7-71660/1-16 od 23.12.2016.godine naslovljen kao informacija o indicijama da je izvršeno krivično djelo utaja poreza, koji akt je potpisao i informaciju sačinio u to vrijeme glavni poreski inspektor Poreske uprave CG Siniša Kovačević. U vezi toga, sud nalazi da tužena nije dokazala da nije prekršila princip jednakog postupanja, pri čemu Ministarstvo finansija - Poreska uprava CG niti jednim dokazom nije opovrgla pretpostavku, niti je uspjela da da valjane razloge za različito postupanje prema tužiocu u odnosu na druga lica iz uporedne grupe.

Nadalje, tužilac je učinio vjerovatnim da je došlo do diskriminacije i u situaciji kada je u postupku utvrđivanja poreske obaveze tužioca kod poreskog organa jedino prema tužiocu primjenjivan metod „bočne kontrole, potpune kontrole ili tzv. paket kontrole“, gdje se kontrola vršila i u odnosu na pravna lica sa kojima je tužilac obavljao advokatsku djelatnost, odnosno od kojih je ostvarivao prihod, dakle kontrolisani su tužiočevi klijenti, a koji vid kontrole nije primjenjivan ni prema jednom drugom poreskom obvezniku koji obavlja advokatsku djelatnost. U odnosu na ovu činjenicu tužena nije dokazala da je postojalo opravdano i razumno objašnjenje za ovakvo nejednako postupanje poreskog organa, pa sud smatra da je i u ovom slučaju prekršen princip jednakog postupanja. S toga se ne mogu prihvatiti razlozi tužene kojim je pokušavala da opravda ovakvo postupanje svog organa.

Naprijed izloženo činjenično utvrđenje, proizilazi iz iskaza tužioca, saslušanog u svojstvu parnične stranke i iskaza svjedoka Đurović Nevenke i Siniše Kovačevića, kao i Mišljenja Zaštitnika ljudskih prava i sloboda Crne Gore br.318/17, te provedenih pismenih dokaza.

Imajući u vidu utvrđeno činjenično stanje, sud nalazi da opisano postupanje organa tužene predstavlja diskriminatorско, nejednako postupanje prema tužiocu u odnosu na druge poreske obveznike koji se bave advokatskom djelatnošću u uporedivo istoj ili sličnoj situaciji, te da tužena na kojoj je bio teret dokazivanja nije dokazala da je za svoje postupanje prema podnosiocu pritužbe postojao objektivni i opravdan razlog, a koji nije ni u kakvoj vezi sa njegovom pretpostavljenom političkom pripadnošću, niti pripadnošću društvenoj grupi ili organizaciji „Jumedia Mont“ koja je osnivač DL „Dan“, a čiji je tužilac, kako je to utvrđeno jedini punomoćnik. Da je tužilac diskriminisan od strane organa tužene po navedenom osnovu jasno proizilazi iz iskaza tužioca, koji je i u tom dijelu aposlutno cijenjen od strane suda kao objektivni, a na tuženoj je stajao teret dokazivanja da diskriminacije po tom osnovu nije bilo, što tužena u toku postupka aposlutno nije dokazala.

Sud je pri odlučivanju imao u vidu stav ESLJP da se diskriminacija može zasnivati i na pretpostavljenim karakteristikama. Takav stav je izraženu predmetu Timišev protiv Rusije, predstavke br. 55762/00 i 55974/00, ECHR, 13.12.2005.g, gdje je Sud je (u stavu 54) ukazao na to da je članom 14 zabranjena diskriminacija ne samo ukoliko je lice pripadnik diskriminisane grupe, već i ukoliko se „samo pretpostavlja da ono pripada toj grupi“.

Nadalje, u predmetu Abdulaziz, Kabales i Balkandali protiv Ujedinjenog Kraljevstva, predstavka br.15/1983/65/100,1985.g Evropski sud za ljudska prava je

(ustavu 82) konstatovao sledeće "član 14. se odnosi na izbegavanje diskriminacije u uživanju prava koja proističu iz Konvencije u tom smislu da se zahtevi koje Konvencija postavlja u pogledu tih prava mogu ispuniti na različite načine. Pojam diskriminacije u značenju člana 14. obuhvata opšte slučajeve gde su pojedinac ili grupa, bez valjanog opravdanja, tretirani nepovoljnije od drugog pojedinca ili grupe, iako Konvencija ne nalaže povoljniji tretman".

Takođe, u presudi Thlimmenos protiv Grčke, predstavka br.34369/97, 6.April 2000.g Evropskog suda za ljudska prava (u stavu 44) je zauzeto stanovište da uživanje prava i sloboda predviđenih Konvencijom, bez ikakve diskriminacije, krši se i onda kada države ugovornice različito tretiraju lica koja se nađu u analognim situacijama.

Imajući u vidu prethodno utvrđenje, a u svetlu naprijed citirane prakse Evropskog suda za ljudska prava, po nalaženju ovog suda, prema tužiocu je izvršena diskriminacija po osnovu pretpostavljene političke pripadnosti i pripadnosti društvenoj grupi ili organizaciji „Jumedia Mont“ koja je osnivač DL „Dan“, koji osnov diskriminacije je predviđen u čl.14 Zakona o zabrani diskriminacije, pa je sud shodno čl.26 tač.1, 2, 3 i 4 istog zakona odlučio kao u stavu I i II izreke presude.

Usvajajući tužbeni zahtjev za deklarisanje diskriminatornog ponašanja tužene i zabrani preduzimanja daljih akata diskriminacije u odnosu na tužioca, a koji zahtjevi imaju preudicijelan karakter u odnosu na zahtjev za naknadu nematerijalne štete, sud nalazi da su se stekli uslovi za primjenu odredbe čl.207 Zakona o obligacionim odnosima koji daje mogućnost za sud, ako nađe da okolnosti slučaja i težina povrede to opravdavaju, dosudi licu pravičnu naknadu na ime pretrpljenih duševnih bolova zbog povrede prava ličnosti. Odgovornost tužene za naknadu ovih vidova nematerijalne štete utemeljena je na odredi čl.166 st.1 Zakona o obligacionim odnosima, obzirom je u postupku, kako je obrazloženo, nesumnjivo utvrđeno da je akt diskriminacije počinjen od strane njenog organa, a po principu objektivne odgovornosti.

Cijeneći iskaz tužioca, sud nalazi da su istom, opisanim postupanjem tužene, povrijeđena prava ličnosti (dostojanstvo, moralni integritet, čast) zbog diskriminatornog postupanja tužene prema tužiocu, koja prava uživaju posebnu zaštitu obezbijedenu najvišim aktom države – Ustavom, ali i svim relevantnim međunarodnim propisima koji se bave zaštitom ljudskih prava i sloboda. Povreda prava ličnosti, u konkretnom slučaju, svakako izaziva duševne bolove čiji intezitet i trajanje opravdavaju dosuđenje naknade nematerijalne štete.

Naknada nematerijalne štete, kao oblik otklanjanja štetnih posljedica, sastoji se u isplati nominalnog novčanog iznosa, kao satisfakcije za pretrpljenu nematerijalnu štetu, da bi se kod oštećenog uspostavila psihička i emotivna ravnoteža koja je postojala prije štetnog događaja, u mjeri u kojoj je to moguće. S tim u vezi, a imajući u vidu i čl.207 ZOO-a sud je za pretrpljene duševne bolove zbog povrede prava ličnosti zbog diskriminacije dosudio tužiocu iznos od 1.500,00 €. Prilikom odlučivanja o visini naknade, sud je vodio računa da ista predstavlja razuman odnos proporcionalnosti između, s jedne strane, jačine povrijeđenog dobra i pretrpljene štete i, s druge strane, prihoda, odnosno prosječnih plata u zemlji i ekonomskih prilika i standarda (opšti stav iz presuda Evropskog suda za ljudska prava Tolstoy Miloslavsky protiv Ujedinjenog Kraljevstva, Steel i Morris protiv Ujedinjenog Kraljevstva, Lepojević protiv Srbije), a imajući u vidu i čl. 220 ZPP-a, prema kojem je sud ovlašćen da po slobodnoj ocjeni utvrdi visinu iznosa naknade nematerijalne štete, nalazeći, kod svih okolnosti predmetnog slučaja, da dosuđeni iznos predstavlja adekvatnu satisfakciju tužiocu za pretrpljenu štetu, pri tom polazeći od

društvene svrhe instituta naknade nematerijalne štete koji nema za cilj kompenzaciju, jer je pretrpljeni gubitak nemoguće iskazati u realnom novčanom iznosu. Pri tom, sud je cijenio i da u znatnom dijelu satisfakciju za tužioca predstavlja i utvrđenje da je od strane tužene prema njemu učinjena diskriminacija.

Na dosuđeni iznos naknade nematerijalne štete tužiocu pripada i zakonska zatezna kamata od 10.11.2020.godine, kao dana presuđenja, kao dana utvrđenja postojanja i visine štete, pa do konačne isplate, shodno čl.284 ZOO-a, zbog čega je odbijen zahtjev tužioca da mu se na dosuđeni iznos dosudi zakonska zatezna kamata od 11.05.2018.godine, kao dana podnošenja tužbe (jer tada nije utvrđeno postojanje štete i njena visina), pa do 10.11.2020.godine, kao dana presuđenja, kao neosnovan, a na način kao u stavu V izreke presude.

Dosuđivanjem naknade ove štete ne smije se pogodovati komercijalizaciji ličnih dobara, pa je sud našao da je tražena naknada u dijelu tužbenog zahtjeva tužioca mimo dosuđenog iznosa za još 3.500,00 € (do traženih 5.000,00 eura), previsoko postavljena, zbog čega je tužbeni zahtjev u tom dijelu odbijen kao neosnovan, kao u stavu IV izreke presude.

Shodno čl. 26 st.1 tačka 4 Zakona o zabrani diskriminacije naloženoj je tuženoj objavljivanje presude kojom je utvrđena diskriminacija, o njenom trošku, u medijima, a na nači kao u stavu III izreke presude.

Cijenio je ovaj sud i ostale provedene dokaze, ali pri iznijetom, isti nijesu od uticaja za donošenje drugačije odluke suda.

Odluku o troškovima postupka, sud je donio primjenom čl.152 st.2 u vezi čl.161 ZPP-a, pa je obavezao tuženu da tužiocu naknadi troškove koji su nastali vođenjem ovog spora. Troškovi postupka se odnose na ime sastava tužbe od strane kvalifikovanog punomoćnika tužioca u iznosu od 100,00 eura. Kako je tužilac uspio u sporu u procentu od 33%, sud je tužiocu umanjio prethodno utvrđeni iznos troškova za procenat u kome nije uspio u sporu, na koji način je dobijen iznos od 33,00 eura, na koliko iznos je i obavezana tužena da naknadi tužiocu, jer su ovi troškovi bili nužni i opravdani.

Na osnovu izloženog odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U PODGORICI
Dana, 10.11.2020. godine

SUDIJA
Simo Rašović s.r.

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana prijema iste, Višem sudu u Podgorici, a preko ovog suda.

Crna Gora
Zaštitnik imovinsko - pravnih interesa
Iz.br.2125/21
Podgorica, 23.07.2021. godine

MINISTARSTVO FINANSIJA I SOCIJALNOG STARANJA
-Direktorat za imovinske poslove-

PODGORICA

Osnovni sud u Podgorici je rješenjem I.br.1334/21 od 11.05.2021. godine naložio da se postupi po rješenju i da o svom trošku objavi presudu Osnovnog suda u Podgorici P.br.2604/18 od 10.01.2020. godine u dnevnim novinama "Dan", "Vijesti" "Pobjeda" i "Dnevne novine", a sve u roku od 8 dana od dana prijema ovog rješenja

Dostavljamo Vam Zaključak Osnovnog suda u Podgorici I.br.134/21 od 20.07.2021. godine na uvid i dalje postupanje.

Prilog: kao u tekstu

S poštovanjem,

Zamjenik
Zaštitnika imovinsko-pravnih interesa CG
Sandra Filipović

23-07-2021

Iz-7125/21 S.F

CRNA GORA
OSNOVNI SUD U PODGORICI
I.br.134/21
U Podgorici, dana 20.07.2021.godine

Uta
Zastupnik imovinskih interesa Crne Gore
PODGORICA
22-07-2021
BROJ PRILOGA

Izvršni povjerilac: Asanović Nebojša iz Podgorice, koga zastupa punomoćnik Jelena Mijović Strahinja adv. iz Podgorice

Izvršni dužnik: Država Crna Gora - Ministarstvo finansija CG, Poreska uprava koga zastupa zakonski zastupnik Zaštitnik imovinsko pravnih interesa CG

ZAKLJUČAK

NALAŽE SE izvršnom dužniku da u roku od 5 dana od dana prijema ovog zaključka obavijesti ovaj sud da li je postupio po rješenju I.br.134/21 od 11.05.2021. godine, te ako jeste da o tome sudu dostavi dokaze, uz upozorenje na posledice propuštanja.

NALAŽE SE punomoćniku izvršnog povjerioca da u roku od 5 dana od dana prijema ovog zaključka obavijesti ovaj sud da li je izvršni dužnik postupio po rješenju I.br.134/21 od 11.05.2021 godine, uz upozorenje na posledice propuštanja.

OSNOVNI SUD U PODGORICI
Dana, 20.07.2021.godine

IZVRŠNI SUDIJA
Mladen Paunović, s.r.

ZTO
Dragana Radulović

Crna Gora
Zaštitnik imovinsko - pravnih interesa
Iz.br.2125/21
Podgorica, 17.06.2021. godine

MINISTARSTVO FINANSIJA I SOCIJALNOG STARANJA
-Direktorat za imovinske poslove-

PODGORICA

Osnovni sud u Podgorici je rješenjem I.br.1334/21 od 11.05.2021. godine naložio da se postupi po rješenju i da o svom trošku objavi presudu Osnovnog suda u Podgorici P.br.2604/18 od 10.01.2020. godine u dnevnim novinama "Dan", "Vijesti" "Pobjeda" i "Dnevne novine", a sve u roku od 8 dana od dana prijema ovog rješenja

Zakonski zastupnik imovinsko pravnih interesa Crne Gore naložio Poreskoj upravi da postupi po rješenju, da i dobio izjašnjenje da je isključivo odgovorna Država za štetu, stoga su navedenu presudu dostavili Ministarstvu finansija i socijalnog staranja.

Ovom prilikom Vam dostavljamo navedene akte, na uvid i dalje postupanje.

S poštovanjem,

Zamjenik
Zaštitnika imovinsko-pravnih interesa CG
Sandra Filipović

17-06-2021

Crna Gora
Zaštitnik imovinsko - pravnih interesa
Pz.br.2125/21
Podgorica, 08.06..2021. godine

PORESKA UPRAVA
-Direktoru-

PODGORICA

Dostavili smo Vam rješenje Osnovnog suda u Podgorici I.br.134/21 od 11.05.2021. godine, kojim se na osnovu izvršne isprave-pravosnažne i izvršne presude Osnovnog suda u Podgorici P.br.2604/18 od 10.11.2020. godine, na predlog izvršnog dužnika nalaže da o svom trošku objavi presudu Osnovnog suda u Podgorici P.br.2604/18 od 10.01.2020. godine u dnevnim novinama "Dan", "Vijesti" "Pobjeda" i "Dnevne novine", a sve u roku od 8 dana od dana prijema ovog rješenja.

Zaključkom Osnovnog suda u Podgorici I.br.134/21 od 03.06.2021. godine, nalaže se izvršnom dužniku da u roku od 5 dana od dana prijema ovog zaključka obavijesti sud da li je postupio po rješenju I.br.134/21 od 11.05.2021. godine, te ako jeste da o tome sudu dostavi dokaze.

U roku od 5 dana dostavite nam odgovor da li ste postupili po navedenom rješenju i ako jeste dostavite nam dokaze da bi blagovremeno dostaviti sudu.

Prilog: kao u tekstu

S poštovanjem,

Zamjenik
Zaštitnika imovinsko-pravnih interesa CG
Sandra Filipović

08-06-2021

CRNA GORA
OSNOVNI SUD U PODGORICI
I.br.134/21
U Podgorici, dana 03.06.2021.godine

Crna Gora
Zaštitnik imovinsko-pravnih interesa Crne Gore
PODGORICA

Datum prijema: 07-06-2021	
PISMENO	BROJ PRILOGA
E-2125/21	S.F

Izvršni povjerilac: Asanović Nebojša iz Podgorice, koga zastupa punomoćnik Jelena Mijović Strahinja adv. iz Podgorice

Izvršni dužnik: Država Crna Gora - Ministarstvo finansija CG, Poreska uprava koga zastupa zakonski zastupnik Zaštitnik imovinsko pravnih interesa CG

ZAKLJUČAK

NALAŽE SE izvršnom dužniku da u roku od 5 dana od dana prijema ovog zaključka obavijesti ovaj sud da li je postupio po rješenju I.br.134/21 od 11.05.2021. godine, te ako jeste da o tome sudu dostavi dokaze, uz upozorenje na posledice propuštanja.

NALAŽE SE punomoćniku izvršnog povjerioca da u roku od 5 dana od dana prijema ovog zaključka obavijesti ovaj sud da li je izvršni dužnik postupio po rješenju I.br.134/21 od 11.05.2021 godine, uz upozorenje na posledice propuštanja.

OSNOVNI SUD U PODGORICI
Dana, 03.06.2021.godine

IZVRŠNI SUDIJA
Mladen Paunović, s.r.

ZTO
Dragana Radulović

CRNA GORA
UPRAVA PRIHODA I CARINA

Imovinsko-pravnih interesa Crne Gore PODGORICA	
Datum prijema: 16-06-2021	
PISMENO	BROJ PRILOGA
16 2125/21	S.F.

Broj: 03/1-10015/2-21

Podgorica, 14. jun 2021. godine

ZAŠTITNIK IMOVINSKO – PRAVNIH INTERESA CRNE GORE
Sandra Filipović- zamjenica zaštitnika imovinsko pravnih interesa Crne Gore

PREDMET: Obavještenje

Veza: vaš IZ.br. 2125/21 od 08.06.2021. godine

Poštovana gospođo Filipović,

Obavještavamo Vas, da smo presudu Osnovnog suda u Podgorici P. br. 2604/18 od 10.11.2020.godine, kojom je Nebojši Asanoviću JMB 2608965210038 advokatu iz Podgorice, djelimično usvojen tužbeni zahtjev za utvrđivanje diskriminacije i naknadu nematerijalne štete i dat nalog da se presuda objavi u dnevnim novinama „Dan“, „Vijesti“, „Pobjeda“ i „Dnevne novine“ u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti, dostavili Ministarstvu finansija i socijalnog staranja, kao nadležnom organu za izvršenje iste.

Naime, u sporovima za naknadu štete prouzrokovane nezakonitim i nepravilnim radom organa državne uprave izričito je propisano da za tu štetu odgovara država, te je Država pasivno legitimisana, a ne organ državne uprave.

Naime članom 8 Zakona o državnoj upravi („Službeni list CG“, br. 78/18), propisano je načelo odgovornosti Države za štetu, na način da je Država odgovorna za štetu koju organ državne uprave učini svojim nezakonitim ili nepravilnim radom

S tim u vezi, i za izvršenje označene presude Osnovnog suda u Podgorici, isključivo je odgovorna Država koja je bila tužena u ovom sporu, a koju je zastupao Zaštitnik imovinsko pravnih interesa Crne Gore.

S toga smo navedenu presudu dostavili Ministarstvu finansija i socijalnog staranja na dalji postupak odnosno izvršenje.

S poštovanjem,

V.D DIREKTOR,
Aleksandar Damjanović

Prilog :

Dopis Ministarstvu finansija i socijalnog staranja br. 03/1-8456/2-21 od 28.05.2021 godine

**CRNA GORA
UPRAVA PRIHODA I CARINA**

Broj: 03/1-8456/2-20

Podgorica, 28. maj 2021. godine

**MINISTARSTVO FINANSIJA I SOCIJALNOG STARANJA
mr Miloško Spajić, ministar**

PREDMET: Izvršenje presude Osnovnog suda Podgorica po tužbi advokata Nebojše Asanovića

Poštovani ministre Spajiću,

U prilogu akta, dostavljamo Vam presudu Osnovnog suda u Podgorici P. br. 2604/18 od 10.11.2020.godine, kojom je Nebojši Asanoviću JMB 2608965210038 advokatu iz Podgorice, djelimično usvojen tužbeni zahtjev za utvrđivanje diskriminacije i naknadu nematerijalne štete u iznosu od 5.000,00€ i dat nalog da mu se naknadi nematerijalna šteta u iznosu od 1.500,00€ i da se navedena presuda objavi u dnevnim novinama „Dan“, „Vijesti“, „Pobjeda“ i „Dnevne novine“ u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti iste.

Navedena presuda je stekla pravosnažnost danom donošenja Presude Višeg suda u Podgorici Gž.br.86/21 od 16.03.2021.godine, kojom je odbijena žalba tuženog-Zaštitnika imovinsko pravnih interesa Crne Gore, a koja je Upravi prihoda i carina dostavljena dana 20.05. 2021.godine.

Sa navedenim presudama, Zaštitnik imovinsko pravnih interesa Crne Gore, Upravi prihoda i carina je dostavio i rješenje Osnovnog suda u Podgorici I.br 134/21 od 11.05. 2021.godine, kojim je određeno izvršenje pravosnažne - izvršne isprave odnosno objavljivanje presude u dnevnim novinama „ Dan“; „Vijesti“, „Pobjeda“ i „ Dnevne novine“ pod prijetnjim izricanja novčanih kazni u slučaju neispunjenja.

Naime, po tužbi advokata Nebojše Asanovića protiv Države Crne Gore, Ministarstva finansija - Poreske uprave, Osnovni sud u Podgorici je donio presudu P. br. 2604/18 od 10.11.2020.godine, kojom je djelimično usvojio tužbeni zahtjev i naložio tuženoj određeno postupanje. Bitno je istaći da stvarna legitimacija u sporu predstavlja materijalno pravni odnos stranaka prema predmetu spora. Aktivno je legitimisana stranka (tužilac) ako je nosilac prava koje je predmet spora, a pasivno je legitimisana stanka (tuženi) ako na njoj leži obaveza koja odgovara tome pravu.

Kako je u sporovima za naknadu štete pricinjene nezakonitim i nepravilnim radom organa državne uprave izričito propisano da za tu štetu odgovara država, to je Država pasivno legitimisana u tim sporovima, a ne organ državne uprave.

S tim u vezi, za štetu prouzrokovanu nezakonitim i nepravilnim radom Ministarstva finansija i Poreske uprave, isključivo je odgovorna Država koja je bila tužena u ovom sporu, a koju je zastupao Zaštitnik imovinsko pravnih interesa Crne Gore.

Zakon o državnoj upravi („Službeni list CG“, br. 78/18), u članu 8 propisuje načelo odgovornosti Države za štetu, na način da je Država odgovorna za štetu koju organ državne uprave učini svojim nezakonitim ili nepravilnim radom.

U korelaciji sa prethodnim je član 166 stav 1 Zakona o obligacionim odnosima, koji propisuje da je pravno lice odgovorno za štetu koju njen organ prouzrokuje trećem licu u vršenju ili u vezi sa vršenjem svojih funkcija.

S toga Vam navedenu presudu dostavljamo na dalju nadležnost odnosno izvršenje.

S poštovanjem,

Obradila : Branka Jauković

V.D DIREKTOR,

Aleksandar Damjanović

Prilog :

Presuda Osnovnog suda u Podgorici P. br. 2604/18 od 10.11.2020 godine;

presuda Višeg suda u Podgorici Gž.br.86/21 od 16.03.2021 godine ;

rješenje Osnovnog suda u Podgorici I.br 134/21 od 11.05.2021 godine;

kopija dopisa zaštitnika imovnsko pravnih interesa Crne gore Iz. Br 2125/21 od 17.05.2021 godine

Crna Gora
Zaštitnik imovinsko - pravnih interesa
Pz.br.2125/21
Podgorica, 17.05..2021. godine

PORESKA UPRAVA
-Direktoru-

PODGORICA

Dostavljamo Vam rješenje Osnovnog suda u Podgorici I.br.134/21 od 11.05.2021. godine, kojim se na osnovu izvršne isprave-pravosnažne i izvršne presude Osnovnog suda u Podgorici P.br.2604/18 ode 10.11.2020. godine, na predlog izvršnog dužnika da o svom trošku objavi presudu Osnovnog suda u Podgorici P.br.2604/18 od 10.01.2020. godine u dnevnim novinama "Dan", "Vijesti" "Pobjeda" i "Dnevne novine", a sve u roku od 8 dana od dana prijema ovog rješenja.

Dostavljamo Vam presudu Osnovnog suda u Podgorici P.br.2604/18 od 10.11.2020. godine i presudu Višeg suda u Podgorici Gž.br.86/21 od 16.023.2021. godine.

S poštovanjem,

Zamjenik
Zaštitnika imovinsko-pravnih interesa CG
Sandra Filipović

17 -05- 2021